CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment in cash. Postage paid at Hamilton.

NOVEMBER 30th, 1962 — No. 573 — 18th YEAR OF PUBLICATION

Redding als door vuur

Op het moment dat wij dit schrijven is het vuren in India aan beide zijden van het front gestaakt. Dit gevaar schijnt dus ook, evenals Cuba, weg te ebben. De berichten zijn weliswaar nog te vers en de toestand nog te onoverzichtelijk om nu reeds vaststaande conclusies te trekken. Het kan dan ook maar weer zo omslaan. Veel politieke winst heeft Rood China nog niet geboekt en de provincie Assam, waar het begerig naar uitkeek, is nog in handen van India. De strijd kan daarom ieder moment weer ontbranden en daar houdt minister president Nehru en zijn regering dan ook wel rekening mee. Maar toch, het ziet er op het moment naar uit, dat het goed zal aflopen. Bovendien vertellen verschillende perscommentaren ons, dat het conflict tussen China en India als "plaatselijk" moet worden beschouwd. Natuurlijk lezen wij dat graag. Niemand immers voelt zich aangetrokken tot misére. Er is al narigheid genoeg in de wereld. We lezen van Algiers, van Hong Kong, van de Congo, van Yemen, van Berlijn, van Cuba, van Nieuw Guinea, — en waar is het einde?

Als wij met elkaar in gesprek gewikkeld zijn, kunnen wij het wel met elkaar eens worden, dat wij als gelovigen een houding moeten bepalen. Maar wie kan dit alles nog bijhouden? Bovendien zijn er naast de moeilijkheden in de wereld nog zoveel andere dingen in onze naaste omgeving, die ons met zorg vervullen. Dat kan ziekte zijn in ons gezin of in onze familie, het kan onze zaak of ons werk — of onze werkeloosheid — zijn, het kan onze kinderen betreffen of onze eigen *karaktermoeilijkheden*. Al die dingen kan een mens toch zo maar niet uit zijn hoofd zetten!

Neen, dat kan ook niet. Maar toch gevoelen wij dat hier iets niet klopt. Wij lezen van kerkvervolging achter het IJzeren Gordijn, in Zuid-Amerika of in Spanje, — en het raakt ons haast niet. Wij lezen van het niet nakomen van verdragen en van "grens-incidenten" — en wij hopen maar dat het gauw en goed afloopt. Wij schudden het hoofd over de stijging van de jeugdmisdaad — en wij denken bij onszelf, dat je als ouder tenslotte je kinderen ook het geloof niet geven kunt. Wij lezen van een groeiende ontkenning van het gezag van de Bijbel of van kerkelijke ongehoorzaamheid, — en wij brengen het gesprek op de oecumene. Er zijn nu eenmaal genoeg mensen, die anders denken dan wij.

Intussen lijkt het er veel op, dat wij hard op weg zijn om apathisch te worden. Wij laten de dingen maar over ons komen, want we kunnen er toch niets aan veranderen. Kunnen wij enige invloed uitoefenen, als op een kwade dag China India binnenvalt? Kunnen wij er iets aan doen, als door de voortschrijdende automatisatie de arbeidsvreugde voor velen wordt weggenomen?

Deze vragen hebben de schijn erg logisch en erg onschuldig te zijn, maar wij zeilen daarmee keurig om de grote vraag heen. Worden wij nog beroerd, door datgene wat God beroert?

Onlangs zijn de Europese Protestantse Kerken in Nyborg, Denemarken in conferentie bijeen geweest. Daar was onder meer ook een zekere professor Lochmann uit Praag aanwezig. Deze professor heeft daar harde dingen gezegd. Volgens het krantenverslag verklaarde hij onder meer: "Bij ons in Tsjecho-Slowakije is het atheisme staatsbeginsel. Bij u in westelijk Europa wordt naar het woord van God dor de grote massa evenmin geluisterd. U noemt dat secularisatie of verwereldlijking. Maar het is hetzelfde wat bij ons atheisme heet."

Misschien hebben wij voor zo'n verklaring dadelijk ons weerwoord klaar. Misschien stemmen wij er van harte mee in, dat secularisatie of verwereldlijking gelijk gesteld kan worden met atheisme en dat wij ons er daarom verre van houden willen. Maar dit zou dan misschien tevens kunnen betekenen, dat wij onze ogen er voor gesloten houden, dat de verwereldlijking al veel harder in ons eigen persoonlijk leven en in onze gezinnen, en in onze zaken, en in onze kerken is binnengedrongen, dan wij voor mogelijk achten.

"Who is on the Lord's side?" zingen wij in de kerk. Inderdaad, zijn wij dat? Wij weten, dat God bezig is Zijn wereld te redden in Zijn Zoon, maar elke avond laat ons dagblad ons zien, dat het een redding is als door vuur. De bewijzen stapelen zich op. Alle zekerheden vallen om als kegels op de kegelbaan. Wiens huis en wiens leven is nog werkelijk veilig? Welk land heeft een ondoordringbare verdediging? Wiens zaak of wiens betrekking geeft bestaanszekerheid? Welk volk heeft een stabiele economie? Welk kind vindt in zijn ouders of onderwijzers een aantrekkelijk voorbeeld ter navolging?

Wij kunnen aan de vragen en problemen van deze tijd niet voorbij. Het is alsof God door alles wat er gebeurt, in de kleine kring van ons eigen leven en in de ontwikkeling van het wereldtoneel, ons bestaan aftast of wij bereid zijn alles op Hem te werpen. In Zijn eeuwig plan is ook met de tegenwoordige tijd gerekend en niets overvalt Hem. Hij laat het alles over ons komen — en wie zal zeggen wat er nog komt? — opdat wij uit Zijn genade alleen leven zouden.

Alleen het na-zeggen van wat Hij voor-zegt, is het antwoord op het wereldgebeuren en op ons eigen leven.

D.F.

Met het "kritiek" worden van de reactor in de Britse onderzeeboot "Dreadnought" is het atoomtijdperk voor de Britse marine begonnen. Engele weken geleden heeft de bodem voor het eerst op eigen atoomkracht gevaren.

Als in de dagen van Hadad

Buitenlands Overzicht
door
Prof. Mr. L. W. G. Scholten

Al wie in het Nabije Oosten geweest is, werd bij dat bezoek getroffen door een merkwaardig verschijnsel. Het schijnt immers, of daar de geschiedenis enkele tientallen eeuwen stil is blijven staan. Men ziet de modernste vliegtuigen, de kostbaarste automobielen, de fraaiste bouwwerken, voorzien van alle snufjes van de hedendaagse techniek. En onmiddellijk daarbij ziet men onder de mooiste sterrenhemel, die men ergens kan zien, mannen gehuld in hetzelfde gewaad, dat Abraham en zijn tijdgenoten gedragen hebben, en vrouwen, in de zwarte beschuttende kledij die Sara tot reisgewaad heeft gediend, gehurkt op de grond.

Die grote tegenstelling tekent zich niet alleen af in het uiterlijk voorkomen van de bewoners van deze merkwaardige streken, maar is ook voortdurend **waar te nemen** in het hedendaagse historische gebeuren in de Arabische landen. Nog steeds volgt men het schema van strijd en twist, als in de dagen van Hadad.

De getrouwe bijbellezer zal zich herinneren, hoe deze figuur plotseling genoemd wordt bij de beschrijving van de laatste periode van de regering van Salomo. (1 Kon. 11, 14—22)

Wij lezen daar eerst van de uitroeiing, die David beraamd had en Joab trachtte uit te voeren van de vernietiging van de Edomieten, het Arabische volk, dat ten westen van Israel woonde. Van de vlucht van een koningszoon Hadad, die aan de collectieve uitroeiing ontkwam en zijn leven in Egypte wist te redden. Vervolgens zien wij, hoe Egypte zijn invloed trachtte uit te breiden over dat Arabische land en tenslotte lezen wij van de strijd van Arabische stammen tegen Israel.

Als wij nu het bovenstaande gebruiken bij de uitleg van het hedendaagse gebeuren in het Nabije Oosten, komen wij als vanzelf tot de uitspraak: Het gaat als in de dagen van Hadad. Wij willen dit nader bezien, in het bijzonder bij de beschouwing van de moeilijkheden in het land van Yemen.

Men weet, dat dit een onafhankelijke staat is, gelegen aan de zuidpunt van Arabië aan de Rode Zee. Het is ongeveer zes maal zo groot als Nederland, doch telt nog geen vijf millioen **inwoners. De** hoofdstad San' A heeft amper vijftigduizend inwoners. De bodem bestaat uit een **hoog gelegen, moeilijk** te doorkruisen plateau en levert weinig op; wat koren, vijgen, amandelen, abrikozen en een klein beetje koffie. Geen wonder, dat de beschaving er weinig tot ontwikkeling gekomen is. Aangezien het land grenst aan het belangrijke Aden, dat een kroonkolonie is van het Britse rijk, heeft Engeland er belang bij, dat er een zekere orde en rust in het gebied heerst en dat geen grote mogendheid zich er vestigt. Sedert 1955 worden petroleumbronnen geëxploiteerd. De heerser van Yemen, de imam, trekt belangrijke winsten uit de daarvoor verleende concessie. Deze kapitalen komen echter weinig ten goede aan de bevolking, die nog even arm in het binnenland leeft als tientallen eeuwen geleden.

Sinds een tiental jaren speelt **Yemen een bescheiden** rol in de wereldpolitiek. Dat begon, toen de regering de Joden uitdreef. Dit was een zeer wonderlijke groep, in cultuur niet te vergelijken met die van de hoog beschaafde Israelieten uit het westen van Europa. Stom verbaasd was men in het moderne Israel, toen het eerste vliegtuig met uitgewekenen daar aankwam en de leider de heilige grond der vaderen betrad, omringd door een grote harem van vrouwen en bijvrouwen. En men kon zich daar maar moeilijk verenigen met de uitleg van een bekende tekst uit de profeten, dat hier in vervulling was gegaan, dat van de einden der aarde de zonen van Abraham naar het land der vaderen zouden komen "op vleugelen".

Vervolgens sloot Yemen zich aan bij de Verenigde Arabische republiek, waartoe Egypte en Syrië behoorden. Deze drie werden bijeengehouden door de afkeer van de Joden en door de gemeenschappelijke jalouzie op Saoedisch Arabië, waarin de heilige plaatsen van het Mohammedanisme, Mekka en Medina liggen. Het nadeel in deze associatie was de enorme afstand,

Deze foto van de Iman (Koning) van Yemen werd gepubliceerd om de wereld te tonen dat hij niet — zoals eerder was gemeld — door opstandelingen was gedood.

die Yemen van Israel scheidt: Jeruzalem en San' A liggen tweeduizend kilometer van elkaar, dat is ongeveer zoveel als tweemaal de afstand van Amsterdam naar Lugano.

Maar de aspiraties van Nasser de dictator van Egypte reiken ver. Hij wil de beschikking hebben over de petroleum van Yemen. Tevens wil hij de heilige plaatsen van het Mohammedanisme onder zijn macht hebben. Egypte behoort namelijk wel door cultuur en godsdienst tot de Arabische wereld, maar niet door een gemeenschappelijke afstamming. Vandaar dat de koning van Saoedisch Arabië met minachting neerziet op de heerser van Egypte, die niet over rijkdommen in de bodem beschikken kan.

Toen viel Syrië van Nasser af, omdat het zich niet liet tyranniseren. Jordanië had een en andermaal te lijden onder door Egypte aangestookte samenzweringen tegen het koningshuis. Als in de dagen van Hadad drong Egypte op naar Edom, maar werd terug gehouden. Vandaar dat Egypte van de andere zijde de Arabische wereld moet binnendringen, dus vanuit het zuiden, **dat is door Yemen.**

Na een inval trachtte men het gehele koningshuis uit te roeien, als in de dagen van Hadad. Maar door een wonderlijk "toeval" ontsnapte de imam zelf aan de vernietiging in zijn brandend paleis en vluchtte. De binnendringer zag zijn plannen mislukken, omdat de bezitter van de troon van Yemen volgelingen om zich heen wist te verzamelen. En thans is **hij bezig** in de onherbergzame woestijnen van zijn land de tegenstand te organiseren, om de zelfstandigheid van een Arabische staat te handhaven. Het spel van het uitroeien van gehele volksgroepen **gaat door** en kan eindeloos duren, als in de dagen van Hadad. En zolang als de troon niet leeg staat, blijft de bevolking in de heerser op de troon zijn ideaal zien. Nog is Yemen niet verloren al strijden de indringers op de bodem van de imam met wapentuig, dat door de grootmachten van deze tijd, Engeland en Rusland, is geleverd.

Waarom is deze strijd in dit achtergebleven gebied, waar de slavernij nog welig tiert, zo belangrijk? Om de bodemschatten, om de strategische positie aan de Rode Zee en de Indische oceaan, om de strijd van machten, die wij in het westen vaak onderschatten?

Eigenlijk gaat het hier over veel belangrijker dingen. Hier gaat het over de strijd om de macht onder de kinderen van Abraham, voornamelijk tussen de afstammelingen van Hagar en van Sara. De geschiedenis schijnt hier stil te staan, tientallen eeuwen.

Die strijd wordt gevoerd op het gebied, waar de wortels liggen van de grote wereldgodsdiensten, Jodendom, Christendom, Mohammedanisme, allen aan Abraham verbonden.

En die strijd zal menselijkerwijs voortduren tot het woord in vervulling is gegaan van Jesaja 19 : 24 en 25: **Te dien dage zal** Israel de derde zijn naast Egypte en Assur, een zegen in het midden der aarde, omdat de **Here der heer**scharen het gezegd heeft met de woorden: Gezegend zij mijn volk Egypte en het werk mijner handen Assur, en mijn erfdeel **Israel.**

Colete Gerber, 11, uit Montreal. links en haar zusje Maureen, 8, maken een praatje met Sinterklaas aan boord van de Rijndam. Het schip bracht 6 kisten met een inhoud van meer dan 1.000 pond Sinterklaaslekkernijen mee, een gift van de Holland-Amerika Lijn voor de St. Nikolaasfeestjes van de Nederlands-Canadese clubs te Montreal, Toronto en Winnipeg.

ZUID-AFRIKA

SANCTIES GEEN RAMP

Op een congres van nijveraars te Pretoria heeft de Secretaris van Handel en Nijverheid, de heer H. R. Kotzenberg, gezegd, dat er geen reden tot grote bezorgdheid is over het besluit tot sancties tegen Zuid-Afrika door de Algemene Vergadering van de VN.

De voornaamste landen waarmee Zuid-Afrika handel drijft, hebben niet tegen de Republiek gestemd.

De meeste landen, welke tegen Zuid-Afrika gestemd hebben, boycotten dit land reeds, zodat fabrikanten niet veel schade van het VN-besluit zullen ondervinden.

Als aanvaard wordt, dat alle landen, welke ten gunste van sancties gestemd hebben, zich daar plichtsgetrouw aan zullen houden, zal dit volgens de handelscijfers van 1961 betekenen, dat 10% van de invoeren van de Republiek en zowat 4% van de uitvoeren door de sancties geraakt zullen worden.

"De geringe handel met de landen die tegen Zuid-Afrika stemden, is misschien de reden van hun geestdriftig optreden tegen de Republiek," zei de heer Kotzenberg.

Met uitzondering van Israel en Nationalistisch China worden in **Zuid-Afrika geen veranderingen** in buitenlandse vertegenwoordigingen verwacht als gevolg van de aanbeveling van de Algemene Vergadering van de VN, dat Zuid-Afrika ook op diplomatiek gebied geïsoleerd moet worden.

Zuid-Afrika heeft namelijk geen diplomatieke betrekkingen met 65 van de 67 landen, die vóór sancties stemden.

Israel heeft een buitengewone gezant en gevolmachtigde minister in Pretoria en China een consul-generaal.

Met de vijftien landen, welke tegen sancties stemden heeft Zuid-Afrika wél diplomatieke- en handelsbetrekkingen.

Volgens onofficiële commentaren, welke door woordvoerders van deze vijftien landen geleverd werden, zouden hun regeringen de boycotvoorstellen veronachtzamen indien deze doorgevoerd moesten worden.

(African Express)

Wij willen graag proefnummers zenden aan hen die ons blad nog niet lezen. Als U namen en adressen hebt, wilt U ons die dan even zenden? Ons adres is: Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Hartelijk dank!

HET NEDERLANDS CENTRUM
organiseert wederom i.s.m. de Holland-Amerika Lijn een

Sinterklaas Kinderfeest

op Zaterdag 1 December a.s. te Toronto

in het AUDITORIUM van de CRANG PLAZA,
hoek Jane Street en Wilson Avenue.
AANVANG: 2.00 n.m.

Te bereiken: Per auto — Jane Street, 2 blokken ten Noorden van de 401. Per bus — Wilson-bus vanuit Weston (oostwaarts) dan wel vanaf de City Limits (westwaarts), deze laatste geeft aansluiting op de Yonge trolleybus van Eglinton Subway; eveneens de Tretheweybus, die ook weer verschillende aansluitingen geeft op de Jane en Ossington verbindingen.

GEVARIEERD VOORPROGRAMMA
gevolgd door
Persoonlijk bezoek van de SINT.

In de pauze: CHOCOLADEMELK met SPECULAAS.
Na afloop uitdeling aan de kindertjes van snoepgoed ter ere van de goedheiligman speciaal door de H.A.L. ter beschikking gesteld.

Zaal open: 1.30 n.m. Toegangsprijs: 40¢ p.p.

BRIEVEN UIT KLEIN AZIE

door Frances van Belzen

"De Goed Heilig Man"

Misschien is het voor vele lezers en vooral voor kinderen een kleine teleurstelling, wanneer hen verteld wordt dat St. Nicolaas niet uit Spanje kwam. Het is niet de bedoeling om een illusie weg te nemen of aan het verhaal van de "Goed Heiligman" iets toe te voegen of af te doen. Inderdaad heeft St. Nicolaas bestaan, maar zijn land van herkomst was Klein Azië en niet Spanje.

In de plaats Patara aan de Zuid-West kust van Turkije, werd St. Nicolaas geboren, ongeveer 250 jaar nadat Paulus daar het Christendom predikte. In de Bijbel wordt deze plaats genoemd als Paulus op zijn derde reis terugvaart en deze haven aandoet, om een ander schip te nemen, dat hem naar Syrië zal brengen. (Hand. 21 : 1—3)

Uit welgestelde ouders geboren, toonde St. Nicolaas van jongs af aan een grote liefde voor kinderen. Ook voor armen en zieken had hij een grote plaats in zijn hart en z'n Christendom en naastenliefde waren zo groot dat hij graag en blij de daden van barmhartigheid ten uitvoer bracht.

De eerste Christengemeenten welke door Paulus werden gesticht, zijn enkele eeuwen later door St. Nicolaas bezocht en predikte ook hij het Evangelie.

Enkele feiten omtrent zijn leven zijn maar bekend van hem. Eén ervan is dat hij op ongeveer middelbare leeftijd tot Bisschop van Myra werd benoemd, een plaats eveneens aan de Zuid-West kust van Klein Azië, die ook weer bekend is uit de Bijbel. Ook hier verwisselde Paulus van schip, daar het een havenplaats was en het was de laatste plaats welke Paulus aandeed in Klein Azië toen hij in gevangenschap naar Rome vervoerd werd. (Hand. 27 : 5—6)

Andere feiten omtrent St. Nicolaas zijn o.a. dat hij door Keizer Constantijn uit de gevangenis werd gehaald en zeer nauw contact hield met de Keizer, die later ook tot het Christendom overging en in Constantinopel het tegenwoordige Istanbul, in 325 A.D. de Aya Sofya als Christelijke kerk liet bouwen.

Door toedoen van St. Nicolaas werden verscheidene Christenen uit de gevangenissen losgelaten, daar zijn oprechtheid respect afdwong en zijn grote invloed op de massa, zelfs door prefecten en andere vooraanstaande personen, gevreesd werd. Ook was hij één der Bisschoppen die het 1ste Concilie in Nicaea bijwoonde, hetgeen betekent dat hij een zeer belangrijk persoon was en dus ook zijn invloed heeft uitgeoefend op de samenstelling der geloofsbelijdenis, welke nog heden aanvaard wordt.

In Myra heeft St. Nicolaas tot aan zijn dood toe gewoond. Hij is daar op 6 December 342 A.D. gestorven en later is z'n stoffelijk overschot overgebracht naar een kerk die in Myra gebouwd werd en die men de St. Nicolaaskerk noemde. Wanneer dus de Hollanders en ook de Belgen, 6 December vieren, gedenken we zijn sterfdag en niet z'n geboortedag.

Tijdens opgravingen is zijn graf blootgelegd, dat zich in een nis in de muur bevond. Op de sarcophage werden twee gebeeldhouwde figuren van jonge mensen aangetroffen. Vermoedelijk heeft men deze destijds aangebracht omdat St. Nicolaas bekend stond als een man die grote liefde toonde voor kinderen en de jeugd.

Het stoffelijk overschot werd echter in de 11e eeuw door Italiaanse kooplieden gestolen, uit angst dat ongelovigen het op zekere dag zouden weghalen.

Over deze heilige zijn veel legenden. Eén van deze is o.a. het verhaal over de oude weduwnaar met zijn drie dochters, welke niet konden trouwen omdat zij geen bruidsschat hadden aan te bieden. St. Nicolaas wist van deze arme weduwnaar af en op een avond verliet hij stilletjes zijn huis. Onder zijn cape droeg hij een zak met gouden geldstukken. In de buurt gekomen van de eenvoudige woning van de weduwnaar, gluurde hij naar binnen. Voor de haard waar geen vuur in was, zat de oude man met de handen onder het hoofd. Tranen van verdriet en narigheid liepen over zijn wangen en in zichzelf mompelde hij: "Och mijn arme dochters . . ." De ruit was gebroken en één der blinden slechts gesloten. Toen St. Nicolaas deze scene zag, haalde hij vliegensvlug het geld van onder zijn cape en gooide dit door het raam, juist voor de voeten van de arme man. Deze keek stomverbaasd op en zei: "Dat moet een vergissing zijn" en liep naar de deur om te zien wie dit gedaan kon hebben. St. Nicolaas was echter inmiddels in het donker verdwenen. Eenmaal thuisgekomen en in bed, kon hij de slaap niet vatten. Had hij er goed aan gedaan om slechts deze éne zak met gouddukaten achter te laten? De man had toch drie dochters en wie zou dan dat geld krijgen? St. Nicolaas besloot om op een andere avond weer naar het huis te gaan en toch minstens nog eenzelfde hoeveelheid daar achter te laten. Hoewel het de volgende avond regende, ging hij toch op weg. Weer kwam hij bij het huis aan en weer keek hij door het gebroken venster naar binnen. Het haardvuur brandde lustig en de drie dochters zaten er met hun vader omheen. Ze waren opgewonden, want er was besloten dat de oudste het geld zou krijgen. Er werden plannen gemaakt voor de toekomst. St. Nicolaas' hart werd warm van blijdschap bij het zien van een zo grote ommekeer in het gezin. Ook nu greep hij de buidel van onder zijn cape en gooide het geld door het raam, waarop hij snel huiswaarts keerde. Eenmaal in bed liet hij de episode de revue passeren en was niet helemaal tevreden nog met hetgeen hij gedaan had. Daarom ging hij ook voor een derde maal naar het huis toe om er een zak met geld achter te laten. In dat geval wist hij zeker, dat er voor elk der dochters een bruidsschat zou zijn en ze dus alle drie in het huwelijk zouden kunnen treden. Nooit is de vader er achter gekomen, wie de goede gever van al het geld was.

En zo komen de legenden van St. Nicolaas allemaal neer op het feit dat hij veel weggaf aan armen en kinderen. Altijd ging dit in 't geheim, zodat niemand zou weten wie de gaven gezonden had. En dat wordt ook nu nog in Holland en Hollandse kringen op dezelfde manier gedaan. Het pakje op Sinterklaasavond komt nog steeds van de goede Sint en de goede gever is onbekend. Dit alles stamt uit de tijd dat St. Nicolaas zijn ronde deed in Patara en Myra.

Nu staat in Myra alleen nog de ruïne van de kerk, welke naar hem werd genoemd. De haven is dichtgeslibd en het plaatsje is vanaf zee niet meer te bereiken. De inwoners van Myra weten echter allen de geschiedenis van de goede Sint die er vele jaren van zijn leven heeft doorgebracht.

WIE WEET HET !

Een onzer abonnees schreef ons dat op het postkantoor te Aylmer, Ont. een pakje is bezorgd, hetwelk is geadresseerd aan Mrs. J. of E. Stoffer van de Oever, 1374 - 7th Ave. A. West, Ontario, Canada.

Het pakje bevat zeer mooie foto's van Rotterdam en Parijs.

De afzender moet een afkeer van plaatsnamen hebben gehad. Niet alleen is de plaatsnaam weggelaten van de geadresseerde, maar ook van de afzender. De laatste is alleen aangeduid met: Ditmar, Paddenweg 7c, Holland.

In Aylmer is geen Mrs. Stoffer bekend.

Indien iemand dit raadsel kan oplossen, dan kan hij of zij zich in verbinding stellen met Mr. G. Denhartog, Guide Travel Bureau, 39 King St., Aylmer, Ont., of met Mr. C. Hoffer, Elk St., Aylmer, Ont.

HEEFT
UW AUTO
ZIJN
BESTE TIJD
GEHAD?

Bij de eerste de beste gelegenheid dat U de aankoop van een auto, een televisie apparaat, een wasmachine moet financieren . . . of een ander groot stuk . . . vergelijk dan de kosten van een Royal Bank termPlan lening. U zoudt U zelf behoorlijk wat kosten aan interest besparen! Een Termplan lening verschaft U contanten op zak op een goedkope zakelijke basis. En het is op Uw leven verzekerd. Vraag naar onze brochure of praat met de directeur van een der filialen der Royal Bank.

ROYAL BANK

Boekbespreking

"EN HET WERD LICHT", door Titia Hoekstra. Uitgave: J. H. Kok N.V., Kampen.

Het verhaal van een jong en veelbelovend chirurg, die door een ongeval blind geworden is. Hij verloor niet alleen het gezicht, maar ook zijn geloof. Onmachtig om de slag te verwerken, komt hij terecht in een rusthuis, waar hij personeel en patienten tegen zich inneemt door zijn zeer onsympathiek optreden. Er is echter één patient, zelf voor het leven invalide, die zich door die bittere afweer niet uit het veld laat slaan. Ook de hoofdverpleegster slaagt erin om met veel geduld tot de eenzame man door te dringen. Dit met zoveel succes, dat zij tot verbazing van alle toeschouwers zich met hem verlooft en haar leven verbindt aan iemand, die haar in vele opzichten niets te bieden heeft. Hier eindigt het boek niet in de gebruikelijke trant van het "they lived happily ever after", maar begint eigenlijk pas.

Een verhaal, dat — wat onderwerp en strekking betreft — bijna onbegrensde mogelijkheden biedt voor een boeiende roman. Het is daarom jammer, dat de schrijfster er niet in geslaagd is de daarvoor benodigde spanning aan te brengen. Het boek is doorspekt met cliché-uitdrukkingen en als geheel geschreven in een stijl, die bepaald ouderwets aandoet. Haar vertellen wordt ingeperkt door een pietepeuterige nauwkeurigheid, die elke geopende deur ook weer moet sluiten. Het gegeven is uitgewerkt, maar met een sentimentaliteit, die de moderne lezer wat zwaar op de maag ligt. Een roman dus, die ik slechts aanbevelen kan voor de lezer, die een dergelijke stijl nog waarderen kan.

Tini V. A.

Appointment

JAN FABER

Burlington Travel Service maakt bekend dat Jan Faber thans in hun dienst getreden is als manager. De Heer Faber heeft in het district Hamilton en Burlington reeds jarenlang reizen voor zijn landgenoten naar Nederland verzorgd. Voor velen is hij dan ook een goede bekende.

BURLINGTON
TRAVEL SERVICE
2015 Lakeshore Road,
Burlington, Ont. 637-5222

VROUWENKWALEN

als te sterke, onregelmatige, wegblijv., pijnlijke menstr., bloedarmoede-zenuwzwakte, rugpijn, moeheid en alle andere overgangslasten bestrijdt U succesvol met de alom bekende Florageneeskruiden. Ook voor alle andere slep. kwalen wonderdoende kruiden. Toez. desgew. in blanco verpakking!

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $ 18.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan
Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

CAPITAL REQUIRED
by various clients. For full information please contact
VAN LEEUWEN, BORTH & CO.
CHARTERED ACCOUNTANTS
980 Yonge Street,
SUITE 402,
TORONTO 5, ONTARIO
Telephone 922-5314

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

Sundayschool Teachers

This year we have again a wonderful selection Sundayschool books for intermediate ages.
Various teachers bought their supply already and expressed their enthusiasm.
If you have not received our catalogue, send for a free copy at once.
CHRISTIAN BOOK CENTRE
ANTON LAMMERS
36 Longwood Rd. N.
Hamilton Ont.
JA 2-1234
Open every day from
9 A.M. till 10 P.M.

BOOK BULLETIN No. 13 OUDE FAAM

De wens een boek te bezitten dat op wetenschappelijk verantwoorde wijze (en toch echt boeiend) het verleden voor ons doet leven, zal ongetwijfeld ook U niet vreemd zijn. Hier is dan de vervulling van uw wensdroom. "Dispereert niet" twintig eeuwen historie der Nederlanden, *deel 1 tot 3 verkrijgbaar, compleet 5 delen met enkele maanden, elk deel 450 blz., 50 blz. illustraties, $4.95 per deel. Auteurs: A. & H. Algra. Met recht: oude faam in nieuwe luister. Een ander boek dat de historie belicht:* "Baanbrekers van het Humanisme" *222 blz. $4.80 o.l.v. Dr. S. Zuidema over Erasmus, Locke, Rousseau etc., of* "Jeruzalem indien ik U vergete" *416 blz. $6.95 door Dr. Nederbragt, eerste gezant van Nederland in de jonge staat Israel, een prachtboek, royaal uitgevoerd. Er verscheen ook een nieuwe druk van het reeds in 1931 uitgegeven boek* "Van de Rechtvaardigen" *335 blz. $3.75 door A. Janse, in leven hoofdonderwijzer te Biggekerke. Het is een verzameling van artikelen, geschreven voor het onderwijzersblad:* "De School met de Bijbel", *ook vandaag nog zeer actueel, ook voor ouders en teachers in Canada. Andere suggesties:* "Zondagskinderen" *door Ds. H. Veldkamp, twee delen kanttekeningen bij de Catechismus $3.95 per deel.* "Wat is de Hemel" *$3.75, Dr. K. Schilder en* "Sterven en dan . . ?" *$2.95 Ds. B. Telder. Volgende week een heel belangrijk bulletin over de* "Nelson Classics" *$1.35 per deel.*

Gerry Denbok.

Burlington Book & Bible House
Mail-Order Dept. Box 381 — Burlington, Ontario

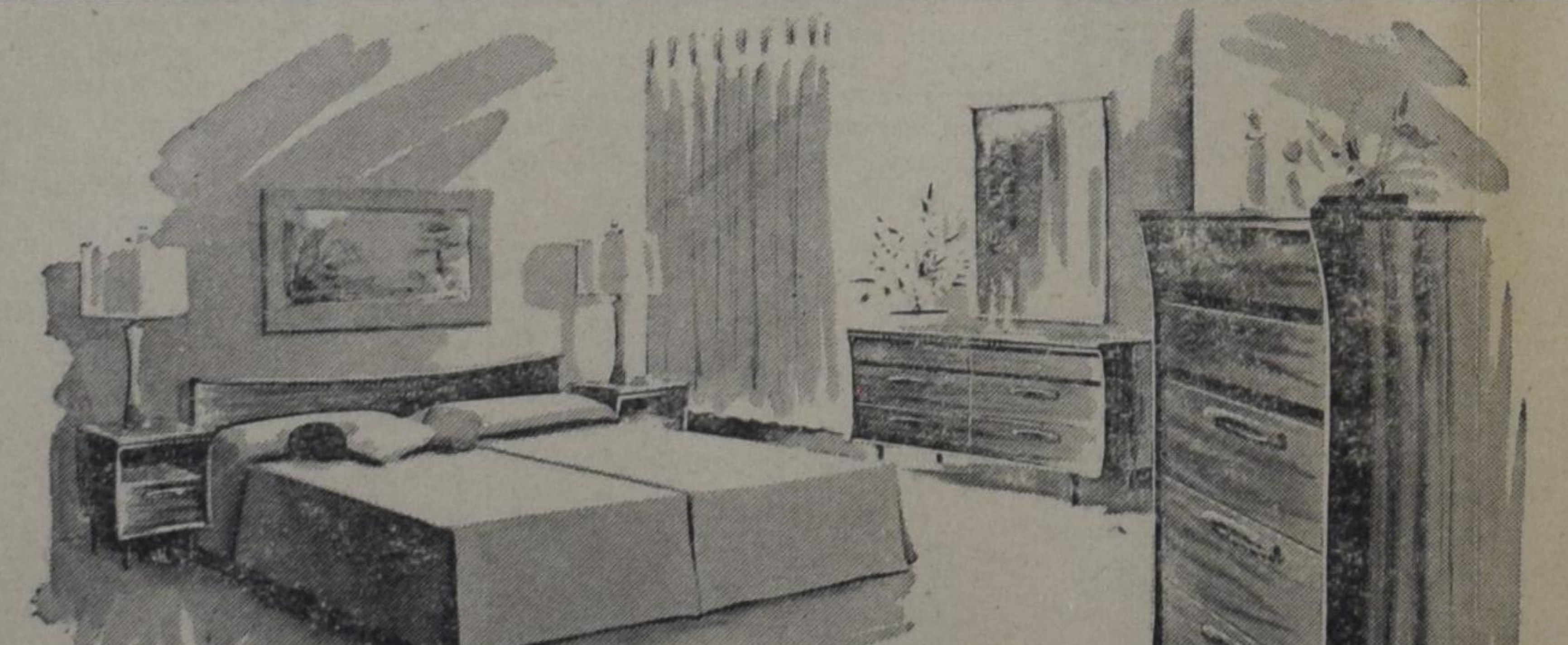

Deze slaapkamer is gemaakt van massief teakhout en gaat een mensenleeftijd mee. Massief teak betekent tevens dat U eventuele vlekken en krassen gemakkelijk kunt verwijderen zonder dat U het houtwerk beschadigt en zonder gevaar dat U door een dun laagje van fineer heengaat.

solid teak

SLAAPKAMER kan geleverd worden in:
1 en 2 persoons bedden of lits-jumeaux
3 en 5 drawer chests
Vanity Box - Night Tables

VRAAGT PRIJSOPGAVE BIJ

KNOB HILL Furniture and Appliances Ltd.

2623 EGLINTON AVE. EAST - SCARBORO TORONTO
OX 9-3741 - AM 7-3381
A. BRAAKSMA

1597 ISLINGTON AVE. W. - REXDALE, TORONTO
741-3420
G. LOCK

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489
Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).
Managing Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.
All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher. The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.
Please inform us immediately of any change in your address.

Letters to the Editor

A Calvinistic Book of Praise

With interest I noticed the comments of Mr. Arie Verdun on Reverend Tamminga's appraisal of "A Calvinistic Book of Praise". I was glad this subject was brought up, especially because there is a tendency in our Christian Reformed Church to neglect the original tunes of the Psalms and to prefer the tunes as found in the Hymnal.

Certainly there should be room for the New Testamentic song, but have we really tried hard enough to preserve the often unique Genevan melodies? What church has a heritage to preserve in this concern like we have? Melodies not only in the Do- and La-scale (major and minor) but also in the Re-, Mi- and So-scale. They are not always easy to learn, but they do have a very melodic and intriguing beauty.

I did have a faint idea that there were a number of these psalm melodies missing in the Psalter Hymnal, but what I did not know was that only 29 different psalm tunes are present. From these 29 a mere 14 has the rhythmical setting, however three of those underwent a change (f.e. Ps. 89). I do think, it would be worthwhile to make an effort towards more translation fitting the Genevan melodies and I sincerely hope that also our church will follow the initiative of the Canadian Reformed Church and may work towards a Psalter Hymnal with a definite character of its own, where the criterion is not only "Is a tune easy to sing", but a Hymnal with a positive approach to our musical heritage.

Sincerely yours,

Mrs. A. Blaak.

'N MOOI WERK IN 'N PRACHTLAND

door Rev. J. GRITTER.

(21)

ALS DE DOOD KOMT

Dat is gewoonlijk erg genoeg. De dood is een gevolg van de zonde, hij is tegen-natuurlijk, hij scheurt vaneen mensen die bij elkaar behoren en elkaar zo graag willen houden, hij laat harten achter die schrijnen van smart. In enkele gevallen kan dat anders zijn; doch meestal is er rouw en lijden.

Bijzonder is dat het geval wanneer de dood zijn werk doet onder immigranten. Men is vaak nog zo kort hier, men heeft elkaar zo nodig, men hangt aan elkaar, voelt zich nog zo vreemd, is ver verwijderd van dierbaren die ons zouden kunnen steunen, en de dierbaren ginds voelen de afstand. Het is moeilijk, o zo moeilijk soms.

Ik denk aan een Friese jonge man van 21 jaar, die werkte bij een tabaksboer ten oosten van Aylmer. Ik had hem al eens bezocht, maar een beetje inderhaast. Hij kwam niet veel in de kerk en ik besloot hem nog eens op te zoeken. Toen ik aan de deur naar hem vroeg zag de Canadese vrouw me wat verwonderd aan: hij lag in een naburig hospitaal, wist ik dat niet? Neen, niets van gehoord. Ja, zei ze, hij had zulke vreselijke pijn en toen hadden ze hem naar het hospitaal gebracht, enkele dagen geleden, en hij was geopereerd. Ze hadden hem ook al eens moeten bezoeken, maar ze hadden het zo druk....

Naar het hospitaal. Ja, daar lag hij, rood van de koorts, maar helder van geest. De dokter zei dat het zo-zo was. De patient gaf me het adres van zijn ouders in Nederland en van een vriend ergens in Ontario. We hadden een kort gesprek en baden samen. Dat was op een Woensdagavond. De volgende paar dagen waren bezet met allerlei maar ik voelde me ongerust over die jongen in het hospitaal. Zaterdag met de vrouw er weer heen, veertig mijl. Toen ik naar hem vroeg trok de zuster een ernstig gezicht: hij was die morgen overleden! Was ongeveer een week in het ziekenhuis geweest, had in die tijd twee bezoeken gehad, van een Hollander die ook in de buurt werkte en van mij. De boer waar hij voor werkte was er niet eens geweest: zo druk! Nu was hij al weg.

Maar goed dat we kwamen, want wat moesten ze met dat lijk? Geen nabestaanden om ervoor te zorgen, de boer beschouwde dat niet als zijn zaak, men had de immigratie-instanties in Toronto al gebeld maar die boden ook geen hulp. Nu, we namen de volle verantwoordelijkheid op ons. Op weg naar huis namen we contact op met een lijkbezorger, vonden een begraafplaats. Zondag was er gelegenheid om onze mensen in te lichten. De rouwdienst op Maandag was goed bezocht, allerlei foto's werden genomen om naar Nederland te sturen. Zo hebben we hem in Tillsonburg ter ruste gelegd. Hij had een tweedehands Chevrolet gekocht op voorwaarde dat die met zijn overlijden volledig betaald was. Het gelukte deze voor een behoorlijke prijs te verkopen, ik deed er een beetje bij van giften uit de States, de lijkbezorger en de dokter en het ziekenhuis kregen elk wat, naardat de middelen toelieten, en waren tevreden. Er kwam ook een steentje op het graf. Zo had hij een behoorlijke begrafenis.

De vriend in Chatham had ik aanstonds na mijn bezoek op de hoogte gesteld. Hij kon voor Zondag niet komen; toen hij kwam was zijn vriend al overleden. De familie in Nederland kreeg ook aanstonds een telegram: uw zoon is ziek, maar maakt u geen zorg, ik houd u op de hoogte. Toen hij reeds overleden was een tweede telegram: toestand zorgelijk. Ik durfde niet met de deur in huis te vallen. Aanstonds kwam er antwoord: graag meer inlichtingen. Toen moesten ze de werkelijke toestand weten. Gelukkig gingen de postbeambten in Nederland ons antwoord bij de dominee brengen, zodat hij het over kon brengen. Daarop volgde vanzelfsprekend een lange correspondentie: men wil dan zo graag nog wat meer weten. We hebben getracht zoveel mogelijk daaraan te voldoen. Maar wie beschrijft de smarten van ouders onder zulke omstandigheden?

We denken aan een jonge vrouw, moeder van een behoorlijk gezin. Een stille ziekte sloopte geleidelijk haar krachten. Ze kwam in het ziekenhuis terecht. Alles werd gedaan om haar te helpen. Tenslotte op zekere morgen gaat de telefoon, de man deelt mee dat de vrouw die morgen gestorven is. De "friends", de Kwakers in de buurt, bieden gratis een hoekje aan op hun begraafplaats. Daar wordt ze ter ruste gelegd. De man blijft met zijn kindertjes in zware omstandigheden achter.

Een krachtig paar komt met drie kinderen van Groningen over. Hij is een harde werker, de boer is best over hem voldaan. Zij doet ook goed haar best, die zullen er wel komen. Maar iets aan haar been legt ze te bed. Het wordt een lange geschiedenis. Ze veranderen nogal eens van woonplaats maar vinden geen baat. Straks staan we bij haar graf te Aylmer. Moeilijk voor zo'n man en kinderen. Een huishoudster krijgen valt ook niet mee. Men vraagt zich wel eens af waarom God juist in zulke wegen leidt. Eén reden zal wel wel zijn dat wij als Zijn kinderen in zulke omstandigheden elkaar bij zullen staan.

Zo ook met betrekking tot een man en vrouw met een volwassen dochter en een aankomende jongen. Ze zouden bij een weduwe komen, op een mooi plaatsje, maar juist bij hun vertrek overleed die weduwe. Ze werden geplaatst bij een boer die voor immigranten niet deugde: na enkele weken moesten ze alweer weg. We vonden een goede plaats bij een tabaksboer, ze werkten met z'n vieren blij en opgewekt, maar spoedig begon de man te klagen — altijd zo moe en lusteloos. Naar de dokter, die opname in het ziekenhuis adviseerde, want de man bleek heel ernstig ziek. De toestand was zorgwekkend. Jawel, op zekere dag, heel vroeg in de morgen, komt het bericht: hij is overleden, nog maar drie maanden hier. Mijn vrouw en ik gaan op weg om vrouw en kinderen de zware boodschap over te brengen. Om een uur of drie staan we aan de deur. Als ze m'n stem horen vermoeden ze al wat er gebeurd is... Wat kan God toch Zijn volk soms in diepe wegen leiden! Maar Hij heeft ook weer gezorgd. Dat moet er ook telkens weer bij.

Velen die dit lezen zijn zeker in hun gedachten al vooruit gelopen naar de "ramp van Dresden", in Augustus 1957. Zes mannen, één van London, vijf van Aylmer waren in Dresden, behoorlijk diep in de grond, bezig met de fundamenten van een waterwerk. Men meende de wallen goed gestut te hebben maar op een gegeven ogenblik stortten ze in en werden alle zes onder het zand bedolven. Het was onmogelijk ze nog levend te bereiken. Wat een schok voor de omgeving, wat een slag voor de familie en de twee gemeenten! Op de begrafenisdienst zes lijken. Ds. Joseph Van de Kieft sprak in het Nederlands, schrijver dezes in het Engels. Eén werd begraven in London, de andere vijf gezamenlijk te Aylmer. Niet lang geleden stonden we nog bij het graf. Daar liggen ook al heel wat anderen van onze mensen. Maar God heeft ook weer uitkomst gegeven. Wat een prachtige hulp werd er verleend! Van heinde en ver. Hoe dierbaar Gods trouw en de hulp van Zijn kinderen, in zulke dagen als de dood komt!

(Wordt vervolgd.)

DE ZILVEREN TROMPET

door J. WESLEY INGLES
(Vertaald door J. Vriesinga)

(5)

Hij liet zijn vader achter als een gebroken man. Toen de deur dichtzoog met de veschrikkelijke vastberadenheid van een vete tussen twee Schotten, nam Mr. MacRae, Senior een stapeltje brieven van zijn bureau die daar neergelegd waren voor hem om na te kijken. Hij moest iets hebben om naar te kijken, maar hij zag niets. Hij zat daar bewegingloos, bijna twee uur lang.

Dit was zijn bedoeling niet geweest. Hij had zulke hoge verwachtingen gekoesterd van zijn jongen, zijn toekomst met zoveel zorg voorbereid. En nu was het alles voorbij, in één slag voorbij, voorgoed. Alles leek zo zinloos nu. Er was eigenlijk niets meer om voor te leven. Niettegenstaande de altijd durende ruzietjes en scherpe woorden met de jongen hield hij zielsveel van hem. Niet dat hij dat ooit had laten merken, dat lag niet in zijn Schotse aard. Maar diep in zijn hart leefde een sterke liefde voor zijn zoon. Terwijl hij daar zat werd het hem bijna te machtig. Tweemaal bracht hij zijn hand naar de telefoon om Duncan op te bellen thuis, hem te zeggen dat hij terug moest komen, dat ze nog eens moesten praten.

Maar toen kwam zijn broer vragen of hij mee ging lunchen en dat besliste de strijd.

Hij legde de brieven neer en ging mee.

Randall, op de thuisweg, liep een bibliotheek binnen en keek een gids na voor hoger onderwijsinstellingen. Hij vond twee Wharton's. Een meisjes hogere school, ergens in New England, de andere een gemengde instelling een paar mijl ten Westen van Chicago.

Als ze de eerste bezocht lag zijn hele plan in duigen; en de tweede leek hem ook niet veel bijzonders. Maar hij stuurde een briefkaart naar beide met het verzoek om toezending van een prospectus.

Thuis vroeg hij de bejaarde huishoudster om zijn spullen in te pakken en naar zijn kamers in New York te zenden. Wat hij mee kon nemen in zijn auto laadde hij in en terwijl zijn vader en zijn oom naar de lunchroom wandelden was Randall al op weg.

Hij onderging ook een ogenblik van spijt om wat er gebeurd was. Sentimentele reactie, hield hij zichzelf voor. Maar zijn trots verbood hem aan zijn gevoel toe te geven. Hij kon nu niet meer terug.

De auto deed hij van de hand voor een paar duizend dollar contant. Het was nog niet half wat hij er een paar maanden geleden voor betaald had, maar hij had geld nodig.

De prospectus van de meisjes-inrichting kwam het eerst. Gretig keek hij de lijst van namen na en zuchtte verlicht toen er geen Thurston bij stond. In die van Wharton, Illinois vond hij de naam een paar dagen later. Het maakte hem gewoon opgewonden. "Fay Thurston," fluisterde hij. "Fay Thurston." Een vreemde vreugde maakte zich van hem meester bij het uitspreken van haar naam. Het was zo'n mooie naam, en hij paste precies bij haar.

En voor zijn ogen zag hij weer het beeld dat zich zo onuitwisbaar in zijn geheugen had geprent. Het meisje achter de piano, haar vingers snel glijdend over de toetsen. Er was iets in haar houding, haar karakter dat zich niet liet vangen in woorden; iets beslists en toch ook weer vriendelijk en zacht.

Maar hij schudde zich los uit zijn droom en kwam tot de werkelijkheid terug: de prospectus die hij in zijn hand hield.

De foto's van gebouwen maakten een armzalige indruk vergeleken bij de statige hallen van Princeton waaraan hij gewend geraakt was. En een paragraaf in de tekst deed bepaald vermakelijk aan.

> "Alle studenten worden verzocht zich te onthouden van gebruiken die leiden tot tijdsverspilling en verzwakking van lichaam en geest; als b.v. het gebruik van albcohol en tabak, kaartspel, dansen, theater en bioscoop bezoek, en vergaderingen van geheime genootschappen. Studenten die niet bereid blijken om te helpen de Wharton idealen van studie en levensvorm hoog te houden zullen verzocht worden de school te verlaten wanneer het algemeen belang dit vereist, ook al is er geen onmiddellijke aanleiding in een bepaalde overtreding van de schoolregels."

Dat was een vreemd zaakje. Eerst was hij verbaasd, maar toen maakte het hem werkelijk ongerust. Hij had iets vreemds verwacht, natuurlijk. Maar dit was erger dan hij voor mogelijk had gehouden. Dit ging te ver naar zijn smaak. Een kleine universiteits-atmosfeer — o.k.

Gemengd onderwijs — al lang goed. Dat was wel uit te houden.

Maar godsdienstige bekrompenheid van de ergste soort. Afschuwelijk. Hij trok een gezicht alsof hij de smerigste levertraan moest slikken.

"Niet roken," stond er. Hij diepte bedachtzaam zijn sigaretten uit zijn jaszak en stak er een op.

"Geen films." Sjonge. Hij had eens twee maanden doorgebracht in het Noorden van Canada. Toen hij in de stad terug was had hij een hele week lang alle bioscopen afgelopen om zijn achterstand in te halen. Maar dit werd een verbanning van negen maanden.

"En niet dansen." Wat een toestand. Hij begon eerlijk te twijfelen of hij dat wel vol kon houden.

Maar de gedachte aan Fay Thurston gaf hem tenslotte de moed het inschrijvingsformulier in te vullen.

Dat viel ook nog niet mee, om de resultaten van vier jaar halfslachtige studie neer te schrijven op de stippellijntjes. Vier jaar gestudeerd aan de Princeton Universiteit; elke herfst zijn naam in de kranten met grote letters: een van de beste spelers in het universiteits-voetbalteam — maar geen voltooide studie voor ook maar een bescheiden graad.

Niet dat hij dom was; hij had gewoon zijn tijd verbeuzeld; zijn belangstelling ging uit naar andere dingen.

Waar was een graad eigenlijk ook goed voor? Allemaal onzin, welbeschouwd. Als je je bul eenmaal had dan stopte je het ding weg in een bureau om er nooit weer naar om te kijken.

Maar ja, het scheen er nu eenmaal niet zonder te kunnen. Tenminste, de hele wereld stond er op. Zijn vader vooral.

En die laatste gedachte bracht het toneel in het kantoor weer voor zijn geest. Jandorie nog aan toe. Hij zou die ouwe toch eens laten zien.

Vlug schreef hij een begeleidend briefje om een redelijke verklaring te geven aan zijn besluit. Hij schreef dat zijn vader gestorven was en dat hij nu zijn laatste jaar aan Princeton niet kon bekostigen. Het was het beste smoesje dat hij kon bedenken en het klonk nogal bedenkelijk, vond hij. Hij vroeg ook of er kans was op een functie als assistent-trainer voor het school-team en gaf een bescheiden resumé van zijn successen op voetbalgebied. Hij was geen opschepper, dat was tenminste een van zijn deugden.

Daarna plakte hij de enveloppe dicht, schreef het adres en liet hem even later als een haastig gefluister door de gleuf van de brievenbus glijden.

De zestiende September stond toch nog weer onverwacht voor de deur. Randall had daags tevoren twee hutkoffers vol gepakt. Naar Princeton nam hij er gewoonlijk drie mee. Daarna had hij ze eigenhandig bevracht voor de Continentale expres.

Het was eigenlijk idioot van hem om de continentale te nemen, bedacht hij te laat. Maar zijn korte zelfstandigheid had hem nog geen zuinigheid bijgebracht. Zolang de tweeduizend dollar niet op was zou hij waarschijnlijk geld uitgeven alsof het niet op kon. Maar vooruit, wat gaf een tientje meer of minder, als je dacht aan het comfort en de luxe die deze expres bood; om nog maar niet te spreken van de snelheid.

Hij kocht zijn kaartje aan het loket waarachter een vriend werkte, aardige knul, die zijn studie had moeten opgeven wegens geldgebrek. Jack Denny groette hem met een vriendelijke lach vanachter de koperen tralies.

"Hallo Ranny, ouwe jongen, je bent er vroeg bij dit jaar."

"Mis man, ik ben er helemaal niet bij. 'k Ga het westen in. Heb je m'n gereserveerd kaartje voor de slaapwagon? Naar Chicago — de continentale."

Denny stempelde de kaartjes af en stak ze door het loket. Hij vroeg niet meer. Het leven had hem wel geleerd om een vent als MacRae niets te vragen als hij niet zelf begon te praten.

"Leuk je even te zien, Ranny." Zijn glimlach ging al naar de volgende in de lijn van wachtenden en Randall maakte dat hij weg kwam; hij voelde zich niet bepaald op zijn gemak. Dat was nog eens een kerel, die Jack; wou graag studeren maar kon niet.

(Wordt vervolgd.)

Onder de SCHEMERLAMP

Beste Lezeressen,

Kruiden naar smaak . . . Nee, maakt U zich geen illusies: dit wordt geen recept voor een koek of een indisch gerecht, zo'n geweldige kok ben ik niet. (Hoewel U dat niet zou zeggen, wanneer U een oogje kon wagen aan de gestadig in omtrek toenemende taille van mijn echtgenoot.) Het gaat hier over heel iets anders, en als U even verder leest, zult U spoedig in de gaten krijgen waarom we hierboven een geijkte uitdrukking kozen uit het receptenboek van Grootmoeder.

Wij, als C.C.-abonnees, zijn voor het merendeel lid van een newcomers-gemeente. In mijn geval bestaat die een jaar of tien en — zoals bij U — we hebben onze vreugden, maar ook onze moeilijkheden. Dat kan niet uitblijven: we hebben een vergaarbak voor mensen uit alle windstreken, maatschappelijke lagen en geestelijke richtingen. Je vindt er boeren, burgers en zakenlui, eenvaudige en zeer gecompliceerde klanten. Je vindt er Christenen, die eigenlijk pas in Canada begrepen, wat het betekent om lid van de kerk te zijn — niet zozeer van de onze, maar van de Kerk van Jezus Christus — en christenen, die in Holland stoere steunpilaren waren, doch hier langzaam maar beangstigend zeker ondermijnd worden door egoisme en dollarkoorts. Om kort te gaan: een kerk zoals de Uwe.

Nu we dit vastgesteld hebben verklap ik geen geheimen, wanneer ik U vertel, dat ook in onze gemeente de problemen vele waren. En nog zijn. U kunt het zo dol niet opnoemen, of wij hebben het al gehad. De taalstrijd wordt nog steeds met enhousiasme gevoerd, de critiek op liturgie en/of muzikale begeleiding in de eredienst is vaak niet mis, de preek is naar het oordeel van broeder John veel te kinderlijk en gaat volgens broeder Jim veel te diep — als ik in Canada dominee moest zijn, had ik vast allang een rustig baantje als leeuwentemmer genomen — en de kerkeraad kan als één man op zijn hoofd gaan staan in een poging om ieder te bevredigen, maar er is altijd wel iemand, die niet accoord gaat. Ja, wij hebben hier een springlevende gemeente, geen mens behoeft zich bij ons te vervelen.

Nu zal ik de laatste wezen om te snakken naar voortdurende eenswillendheid en overeenstemming op alle fronten. Wat een saaie boel zou dàt worden! Een gezonde uitwisseling van gedachten, een flitsend debat nu en dan houdt de geesten op scherp. Daarom ben ik een voorstander van uitgebreide kerkeraadsrapporten op het zondagsbulletin. Laat de gemeente *weten*, wat er omgaat, alleen op die manier kan men haar belangstelling wekken en vasthouden. Vaak en terecht kun je de klacht horen, dat teveel behandeld wordt in een onnodige "hush-hush", waardoor de kerkeraadsvergaderingen een duistere samenzweerders-sfeer krijgen. Goed beschouwd zijn er maar weinig zaken, die de gemeente als geheel niet mag weten, sterker, die ze niet moet weten. Ja, men loopt dan wel de kans van meer reacties, maar dat is het risico van het vak. En over die reacties gesproken: het is niet geheel onbegrijpelijk, dat onze kerkeraden soms huiverig zijn om een kwestie aan de grote klok te hangen. De reden kan wezen, dat enkele leden niet de christelijke etikette in acht nemen, wanneer ze reageren of protesteren. Ze beginnen onmiddellijk met grof geschut: "En je doet wat jk zeg, anders ga ik met mijn hele gezin uit de kerk!" Ze zijn nog dwaas genoeg om hun dreigement uit te voeren ook. Zoiets plaatst een kerkeraad al dadelijk in een moeilijke positie. Echter is ook geen reden om de overgrote en welgemanierde meerderheid der leden in onkunde te laten . . . en moet men maar niet teveel toegeven aan zulke grove schutters. Anders zien we in naam der broederlijke liefde vreemde dingen gebeuren.

De vergaarbak, waarin ik rondspartel, verheugt zich beslist in een goede atmosfeer, vergeleken met enkele gemeenten, waarmee ik kennis maakte, ook via brieven uit Uw kring. Dit is te danken aan de predikanten, die we tot nu toe gehad hebben, en aan het aanpassingsvermogen der leden. Daarnaast echter schrijf ik deze sfeer toe aan het feit, dat . . . wij geleerd hebben om samen te *lachen*. Daar staat U van te kijken, is het niet? Zodra we over godsdienst en aanverwante zaken gaan praten, dan trekken we ons gezicht in een serieuze plooi, want dat hoort er zo bij. Een gemeente moet samen geloven en belijden en onderlinge bijstand bieden, maar plezier hebben . . . dat doe je met familie en vrienden. Het samen lachen is er doorgaans niet bij. Ik heb eens ergens een verzuchting gelezen. De juiste bewoording ben ik al vergeten, maar 't kwam hierop neer: 'Heer, om met Uw heiligen daar boven te verkeren, wat een heerlijkhejd zal dat zijn, maar om hier op aarde met hen op te trekken . . . wèl, dàt is een ander geval!"

Is het zo niet? We zitten 's zondags in de kerk eendrachtig te zingen en te luisteren, maar boy, moet je die gesprekken na afloop van de dienst horen! Diverse broeders, hun karakters en activiteiten, worden onderhanden genomen en van de arme dominee en zijn preek blijft soms geen **stukje heel**. Nee, nu **zeg ik niet, dat dit bij ons** niet gebeurt, ook wij nemen wel deel aan deze populaire zondagssport. (Krijg alstublief geen verkeerde indruk van ons!) Maar op de een of andere wijze blijkt er toch over de jaren een bepaald soort humor gegroeid te zijn, die de meesten onzer in staat stelt de dingen met een glimlach en een korrel verdraagzaamheid te nemen: we maken niet meer zoals vroeger van elke molshoop een berg. Natuurlijk hebben wij ook onze grove schutters. Weinig in aantal, maar in een assortiment om jaloers op te worden: de mensen, die a) niet in staat zijn om iets onder woorden te brengen zonder venijnig en hatelijk te worden, b) onder veel hullabaloo op elk slakje zout leggen en c) denken, dat ze de wijsheid in pacht hebben en het vertikken om naar een ander te luisteren. De zaak is maar: we worden niet meer zo gauw geïrriteerd en hun optreden brengt ons als gemeente niet meer uit het evenwicht. We kènnen hen nu en hebben geleerd om met hen te leven. Een prestatie, die gerangschikt mag worden onder het hoofd: christelijke deugden.

Het is een bekend feit, dat op een vergadering de humor van de voorzitter de reddende factor kan zijn, waardoor een kokend debat niet in onenigheid ontaard,. Humor is — en dat klinkt U misschien wat ongepast in de oren — een van God gegeven geschenk. Ook de Bijbel is er vol van. (Wie hieraan meer wil weten, moet nog eens het mooie boek van Ds. Okke Jager te pakgen zien te krijgen, "De humor van de Bijbel") Mijn persoonlijke ervaring als christen-immigrant is: dat we het meest kwetsbaar en het snelst geïrriteerd zijn, als we ons gevoel voor humor tijdelijk verloren hebben. We zien de dingen dan niet meer in de juiste verhoudingen, d.w.z. *van boven af*. Gelukkig, dat wie dit geschenk ontvangen heeft, het tot zijn laatste dag behoudt. Het is net een kurk: je kunt het onder watèr drukken, maar het komt altijd weer aan de oppervlakte drijven.

Ah, hoor ik nu iemand met opgeheven vinger zeggen, je gaat fout, Saskia! Het is de liefde, die de meeste is, remember? We moeten meer liefde in onze kerken hebben, dàn gaat het goed! Volkomen mee accoord, mijn lezeres, want m.i. is humor voor de liefde, wat olie is voor de machine: een paar druppeltjes zo nu en dan, en de zaak loopt weer gesmeerd. En hiermee kom ik tot het punt, dat ik deze maal eens uitdrukkelijk onder Uw aandacht wil brengen: humor is een onontbeerlijk bestanddeel in het samenleven van christenen!

Ik prijs me gelukkig, dat onze gemeente rijk is. Niet in aardse goederen — we zijn al weer aan het tobben om het budget sluitend te krijgen — maar in leden, die een gezond gevoel voor humor hebben. En dat mag Friese, Amsterdamse of Zeeuwse humor zijn, doet er niet toe. Deze mensen zijn goud waard voor hun kerk! Zij kunnen iets van hun mede-christenen verdragen, zij kunnen glimlachen, niet uit de hoogte maar met begrip voor de "background" van anderen. Zij staan niet met een vernietigend oordeel klaar in elke situatie, maar stellen deze door een zuiver-geplaatste opmerking in een zachter licht. In het kort: zij houden de zaak in evenwicht. Wij allen werden geroepen om "het zout der aarde" te zijn. Welnu, deze mensen zijn niet allen het zout, maar daarnaast voegen zij aan het samenleven in hun gemeente een fijn en pittig aroma toe. Zij zorgen voor de nodige kruiden! En ongetwijfeld kunt U op dit ogenblik wel een of meer christenen opnoemen, die zo door hun milde humor veel voor Uw omgeving mogen betekenen.

Nu zult U misschien nog opmerken, dat sommige mensen niet bedeeld werden met dit "geschenk" en dat men dus moeilijk van hen verwachten kan, dat zij de dingen met humor bezien. Ja, inderdaad zijn er mensen, die wel van elk gevoel voor humor ontbloot schijnen. Zij zijn niet bij machte om de lichte kanten te zien en nemen daarom alles en iedereen, zichzelf incluis, serieus. Maar stel hun dan eens goed voor ogen, hoe enorm en wonderlijk het is, dat zo'n samenraapsel als wij in onze immigrantengemeenten hebben, maar week na week en jaar na jaar voortgaat om met elkaar God te dienen, al is het dan met nog zeveel gebreken. Hierin schuilt humor van het zuiverste water, ik verzeker het U! Het is de humor van de Heilige Geest.

(Vervolg op pag. 5)

Ook dit jaar nemen **VOORTMAN'S** weer de leiding met

FIJNE KERSTKRANSEN

zwaar gevuld met ECHTE amandelspijs

Stuur één naar Uw vrienden,
het is een zeer welkom Kerstgeschenk

Bestel vroegtijdig bij Uw winkelier - de vraag is zeer groot!

★

W. & H. VOORTMAN LTD., BURLINGTON, ONT.

GESCHENK PAKKETTEN

Wij zenden voor $ 6.00 nog steeds: 5 pond Koffie of Thee voor U naar Uw vrienden in Nederland, of een volvette Gouda kaas van 9 lbs. voor $ 5.00.

Vander Veen's
Importing Co.

1505 Grandville Ave. S.W.
Grand Rapids 9, Michigan, U.S.A.

VAN DELFT'S
Book & Gift Shop

For large selection
SUNDAY SCHOOL SUPPLIES
CHRISTMAS PROGRAMS
CHRISTMAS CARDS
with Bible text
($ 1.10 postpaid).

Daily Manna Calendars
Chr. School Calendars
Can. Pictorial Calendars
Oranje Kalenders, Hollandse
Scheurkalenders.
Succes Agendas,
Refills 1963, $ 2.75 postpaid.
Hugenoten kruisjes

1058 MAIN STREET W.,
HAMILTON, ONT. JA 8-1932

ONDER DE SCHEMERLAMP

(Vervolg van pag. 4)

Wel, de eerste gemeente-avond hebben wij al weer achter de rug. Het was een compleet succes. In weerwil van twee grove schutters, die tijdens de rondvraag explodeerden, maar door een zilverharige ouderling op vriendelijk-ironische wijze weer in hun sportcostuum geholpen werden. Onze jongelui zorgden voor de muziek, heel aardig, soms een tikje vals, maar een zanik, die zich daaraan stoort. Een diaken declameerde. Zo goed, dat sommige dames verdachte bewegingen met hun zakdoek maakten. De dominee hield een causerie, waaronder broeder Ted in een luidruchtige sluimering viel, tot grote vermaak van de omzittenden. (Dit niet, omdat de spreker lang van stof was, maar omdat Ted die dag lange uren in de buitenlucht gemaakt had.) En na de pauze hadden we weer eens een verkoop-bij-opbod van cakes en koekjes, als vanouds georganiseerd door de Ladies' Society. Een en ander ging gepaard met veel gegrinnik en applaus, want de verkoper, zelf ook een man met snedige tong, werd geassisteerd door de dominee, die onvermoede talenten ontplooide. (Hij had in dit land carriere kunnen maken als auctioneer!) Zo hebben we weer ouderwets samen gelachen en aan de Cuba-crisis, nog vers, werd die avond geen gedachte gewijd. We hadden het te druk, snapt U.

Neemt U nu van mij aan, dat er geen beter middel is om de atmosfeer in een gemeente op peil te houden dan een genoegelijke "social evening" een paar maal per jaar. Zo'n avondje werkt wonderen! Je krijgt ineens een heel andere kijk op iemand, als hij een vlot nummertje weggeeft op de piano of op het podium de grootste dwaasheden staat te debiteren in een poging om je geld uit de zak te kloppen. En al die gezichten, die je in de kerk en op vergaderingen zo ernstig-geplooid ziet, zijn dan gesplitst in een lach van-oor-tot-oor. Zelfs broeder Zuurpot krijgt iets aantrekkelijks over zich, als hij daar zit te grinniken. Heus, wij moesten veel vaker zo'n social hebben! Een gemeente is m.i. een gezin: broers en zusjes, die met elkaar moeten optrekken door dik en dun, soms bakkeleien dat de stukken er af vliegen, maar een uurtje later samen schaterlachen in eensgezind plezier om een goedgeslaagde grap. In een gezin, waar het samen-lachen verleerd werd, is ergens een schroefje los . . . en zo is het ook in een gemeente. Zijn wij, als broeders en zusters, niet allen kinderen van onze Vader? Wie heeft meer recht en reden om eens onbekommerd vrolijk te zijn dan wij?!

Maar om op onze gemeente-avond terug te komen: nooit zal ik de speech vergeten, die een vriendin van me hield, toen we na afloop nog even met haar mee naar huis gingen. Over het programma werd nagekaart en het gesprek kwam op het werk, dat door enkele dames der gemeente was verzet om het ook ditmaal weer gezellig te maken. Ja, wij hebben verscheidene zusters in de kerk om trots op te wezen. Zij geven hun tijd, niet alleen voor zulke avonden, maar ook voor ziekenbezoek. Zij stellen zich beschikbaar voor elke actie, die gelden moet inzamelen voor zending of barmhartigheid, en de gastvrijheid van enkele gezinnen is spreekwoordelijk geworden onder ons. Eenparig kwamen we tot de conclusie, dat het vaak de vrouwen zijn, die voor deze dingen eigenlijk geen tijd hebben, zoals Mrs. B., zeven kinderen, staat steeds klaar om anderen te helpen, en Mrs. T., elf kinderen, heeft voor ieder een kwinkslag en een opbeurend woord. Op hen wordt nooit vergeefs een beroep gedaan.

Als vanzelf passeerden toen onze mannelijke steunpilaren de revue. Onder hen zijn broeders, die weinig kans maken om in het voorgestoelte te komen — edel metaal wordt niet altijd herkend voor wat het is, weet U — maar hun goede invloed is onmiskenbaar. We vergaten onze predikant niet, een herder in de ware zin van het woord. Als kanselredenaar zal hij misschien geen roem verwerven, maar om zijn hartelijk meeleven en verfrissende humor bezet hij een ereplaats in onze harten. De opsomming maakte ons even stil: zo'n schat aan oprecht en ongeadverteerd christendom hadden we ons tevoren niet gerealiseerd. Was hier niet het stempel van de Meester op een nietig onderdeeltje van Zijn kerk?

Toen sprak onze gastvrouw met ongewone nadruk: "Zulke mensen maken voor mij alles goed, àlles! Neem nu vanavond: wat zetten die twee drukteschoppers weer een onbehoorlijk grote mond op. Je zou hen op zo'n moment wel bij de lurven willen grijpen om er wat christelijk fatsoen in te rammelen! Maar toen ik naar die ouderling luisterde men zijn vriendelijk rimpelgezicht en keek naar Mrs. T., die daar zo breed-uit met twinkelende ogen zat te genieten van haar vrije avond . . . toen wist ik, dat hun lawaai er in de grond niet toe deed. Voor mij niet. Ik vroeg me slechts af, wat hen zo onaangenaam uit de hoek deed komen. En plotseling zag ik de humor van het geval: ze hadden waarschijnlijk een uur zwaar zitten broeden om hun grieven nu eens vlijmscherp naar voren te brengen en bingo! . . . het grapje van een lieve oude man sloot hun de mond. Hij redde de avond, ook voor Mrs. T. Ja, ik weet dat je niet naar de mensen mag kijken, maar ik ben dankbaar, dat we zulke fijne lui hebben hier. Die maken het voor mij gemakkelijk om de onhebbelijkheden van anderen te verdragen!"

Kruiden naar smaak . . . Zijn er strijdvragen en onprettige kwesties in Uw gemeente? Ergert U zich aan kleingeestigheid of dwarsdrijverij? Bent U verdrietig, omdat de liefde in Uw kerk wel verkild lijkt? Wordt Uw uitzicht belemmerd door de opgeblazen rug van een broeder? Lees dan nog eens het verhaal van Zacheus, die temidden van een menigte in al zijn geknakte waardigheid uit de boom moest komen. Of het verhaal van de steniging, die niet doorging, omdat geen der rechters zonder zonde was. Of de gelijkenis van de verloren zoon, die zijn huis verliet om de beest uit te hangen en naast de varkens terechtkwam. Ziet U, hoeveel humor er was in de liefde, waarmee onze Heer Jezus de mensen tegemoet trad? En wie er even bij stilstaat, zal zelfs de Goddelijke humor ontdekken in het hartje van de Bijbel, Joh. 3:16. "Alzo lief heeft God de wereld gehad . . .", déze wereld, moet U zich indenken! Zijn wij in Zijn ogen niet *allemaal* grove schutters, die met klompen aan door het leven klossen en de teerste dingen stuktrappen?

Ja, klop Uw gevoel voor humor maar eens duchtig op! En voeg een flinke scheut bij het gezichtspunt, dat U tot hiertoe innam, zoveel als nodig is om de situatie weer van boven-af te bekijken. Heerlijk, dat mensen dan mensjes worden en problemen probleempjes! U zult weer geduld krijgen om met anderen op te trekken. Maar meer dan dat: U zult lichtpuntjes en *lichtdragers* ontdekken, waar U die voorheen niet zag! Het succes van dit eeuwenoude recept wordt gegarandeerd door Uw vriendin

SASKIA

Gaat U naar
HOLLAND?
BEL
ELGIN McKAY TRAVEL SERVICE LTD.
IN
BRANTFORD
Telephone 752-4375
Agenten voor: K.L.M. en HOLLAND-AMERIKA LIJN

FIVE ROSES WAARBORGT U VOLLEDIGE TEVREDENHEID OF UW GELD TERUG

De sfeer van Kerstmis in Nederland

Het is een Nederlandse traditie de Kerstdagen in de familiekring door te brengen en heel wat Nederlanders en oud-Nederlanders hebben een stille wens om deze winterse feestdagen nog eens in hun geboortestad of dorp door te brengen bij familieleden die ze in jaren niet gezien hebben. De sfeer van Kerstmis in Nederland heeft een speciale aantrekkingskracht voor Nederlanders in het buitenland.

Laat de KLM het mogelijk maken

Deze winter biedt de KLM u een aantal mogelijkheden voordelig naar Nederland te vliegen. Zoals u weet heeft de KLM dagelijkse vluchten vanuit Montreal naar Amsterdam en ook vanuit New York.

De tarieven voor een retour-vlucht met de DC-7C zijn bijzonder laag. (Economy Class, Montreal—Amsterdam: $ 478.80) en het 17-daags excursie tarief is nog aanmerkelijk lager (Montreal—Amsterdam $ 366.10). Als een gezin samen reist betaalt alleen het gezinshoofd (man of vrouw) het volle tarief in de Economy Class.

De andere leden van het gezin (ook kinderen tussen 12 en 26 jaar) krijgen een reductie van $162.20. Kinderen tussen 2 en 12 jaar betalen het halve tarief.

Tegen betaling van een iets hoger tarief kunt U met het snelle DC-8 straalvliegtuig vliegen. Dezelfde reducties gelden hier. De KLM heeft een bijzonder gemakkelijke afbetalingsregeling waarbij u slechts 10% als eerste betaling verricht en het overige in termijnen betaalt.

Uw reisbureau en elk KLM kantoor kan u volledig over de tarieven en de KLM-vluchten inlichten.

THE WORLD OVER KLM ROYAL DUTCH AIRLINES

GISSEN DOET MISSEN

IMMIGRANTEN-MIJMERINGEN

Verleden week kwam ik in de buurt van de kerk Dirkhof tegen. Met een zwaai zette hij zijn hoed voor me af. Terwijl hij me passeerde, maakte hij een diepe buiging en sprak eerbiedig:

— Goeienavond, dominee!

Stomverbaasd riep ik hem toe: — Hee, stop es even! Zulks deed hij, en ik haastte me naar mijn vriend Jan Dirkhof om hem eens goed in de ogen te kijken, of hij misschien ergens last van had. Bezorgd vroeg ik hem, of hij zich wel goed voelde en of hij misschien een al te vrolijke party had bijgewoond.

Zalvend antwoordde Jan:

— Neen, geliefde herder en leraar, ik voel me gans zeer wel naar lichaam en naar geest; ik heb uw zielszorg niet van node...

Toen kon hij zich niet langer inhouden en begon midden op straat brullend te lachen. De voorbijgangers keken om en schudden hun hoofden. Ik stond er wat geergerd bij en overwoog om door te lopen.

Eindelijk ving Jan aan een verklaring te geven van zijn vreemd gedrag. Het verhaal kwam hier op neer: Hij was voor zaken twee weken in Ontario geweest. Daar had hij heel wat geestverwanten ontmoet. En hoewel hij uiteraard heel goed wist, wie Arie Dof was, hadden verschillende Ontario-anen gemeend, het hem eens duidelijk te moeten vertellen: Arie Dof was niemand anders dan dominee.... Ze wisten het allemaal uit heel goede en betrouwbare bron. Het was onder onze mensen daar werkelijk even het praatje van de dag geweest....

Nu was het mijn beurt om te lachen en Jan Dirkhof begon ook weer. De voorbijgangers begonnen weer in onze richting te kijken en schudden wederom hun hoofden.

— Ik moet weer eens verder, hijgde Jan toen hij een beetje bekomen was. Hij gaf me plechtig een hand en zei: — Het allerbeste met U, dominee.

— Wees gegroet, broeder, antwoordde ik op een goede preektoon.

Ik spoedde me naar huis, om Katrien en de kinderen het nieuws te vertellen. Ik kende de arme predikant wel, die men voor Arie aanzag. Hij had vroeger hier in het Westen gestaan in een naburige gemeente. Ik voelde me nog een beetje gevleid ook. Mijn stukjes waren blijkbaar toch niet zo onnozel, als men dacht, dat er een bestudeerde dominee achter zat!

Voordat Katrien gelegenheid had, om koffie te schenken, had ik haar het verhaal al verteld.

— Nou, nou, je komt op je ouwe dag tot grote dingen, was haar nuchtere kommentaar. Ik zei, dat ik me afvroeg, hoe de mensen daar in het verre Oosten aan zo'n praatje kwamen. Katrien keek me ernstig aan, en sprak: — Arie, ik heb je al vaker gewaarschuwd, dat je niet prekerig moet doen in je stukjes... Dat wilde ik weer niet horen, en zo kregen we nog bijna onenigheid. De kinderen, die binnenkwamen, verhinderden een heftig debat. Toen ons kroost hoorde, waar het over ging, namen zij aanstonds de leiding van het gesprek, en de plagerij was niet van de lucht. De een vroeg me, hoe ik het zo gauw had klaargespeeld, om op artikel 8 dominee te worden. De ander diende een verzoek in, om voor de rest van het jaar vrijgesteld te worden van catechisatie, omdat hij altijd zoveel huiswerk had.

Tenslotte vluchtte ik maar naar mijn werkbank in de garage, waar ik de jongste gebeurtenissen in rust en vrede kon verwerken.

Bij het naar bed gaan stelde mijn dochter de vraag, of ik geen beroep naar Californië kon krijgen, want de winters waren hier zo koud.

Luid grinnekend gingen die vervelende kinderen van me naar bed. Had ik ze maar niets verteld!

Toen ik de volgende dag thuis kwam van mijn werk, lag er een brief op me te wachten. Katrien had hem naar haar gewoonte al geopend en gelezen. Het was zowaar een brief van een dominee, van de bewuste dominee in eigen persoon, die men voor Arie Dof had uitgescholden! Het was nog een lange brief ook! Hij kwam hier op neer: Met veel genoegen las de Ontario-dominee mijn stukjes in ons blad. Ze ademden die echte Westerse sfeer, die hij in Ontario miste. Hij vond, dat ze over het algemeen een juiste tekening gaven van het dagelijkse doen en laten van onze mensen in Canada. Ik moest er zeer zeker mee doorgaan. De reden van het weleerwaarde schrijven was echter niet, dat Arie eens geprezen moest worden, maar dat de dominee in de knoei zat. Er ging een hardnekkig gerucht, dat de ondertekenaar van de brief Arie Dof in eigen persoon was. En de mensen hielden maar niet op met kletsen. En aangezien de echte Arie Dof dikwijls toestanden beschreef, die ook in zijn immigrantengemeenschap werden aangetroffen, begon het gevaarlijk voor hem te worden. De mensen mochten eens gaan denken, dat hij over hen ging schrijven in de krant! Het was al meer dan eens gebeurd, dat Arie dingen gehekeld had, waarover ook hij in zijn kring een hartig woordje van kritiek had gesproken. Nu was zijn verzoek, of Arie voor het ganse volk publiekelijk wilde verklaren, dat hij, Arie, geen theologie had gestudeerd en nooit in het ambt van predikant bevestigd was. Met hartelijke groet en beste wensen, Ds.....

Terstond voelde ik de nood van die dominee aan, en om hem eens en voor altijd te bewaren voor de blaam, dat hij schuil zou gaan achter de naam Arie Dof, greep ik blocnota en pen en schreef de volgende verklaring neer:

> "De ondergetekende, Arie Dof, schrijver van "Immigrantenmijmeringen" in het goede weekblad Calvinist-Contact, schrijver van het boekwerk "Arie en Katrien in Canada", dat bijna uitverkocht is en dat men alleen nog kan kopen, als men er heel vlug bij is, verklaart hierbij eerlijk en plechtig, dat hij nooit voor dominee heeft gestudeerd, nooit dominee is geworden, en nooit dominee heeft willen worden, en dat allen, die zeggen, dat Arie Dof een schuilnaam is van een zekere predikant in Ontario, of van enig predikant waar ook ter wereld, onwetende kletskousen zijn.
>
> Aldus naar waarheid verklaard,
>
> Arie Dof."

— Ziezo, zei ik tegen Katrien, — nu zullen de praatjes wel stoppen.

Woensdagavond ging ik met onze dominee op huisbezoek. Ik wilde hem het hele verhaal vertellen, maar ik merkte, dat Jan Dirkhof me al voor was geweest. Want toen ik in dominee's auto stapte, begroette hij me met:

— kom binnen, Collega!

Na dit plagerijtje vertelde hij me een treffend verhaal: Een jaar of twintig geleden bevatte een classicale kerkbode ergens in Nederland altijd een stukje onder de titel: "Kosterskout". Het waren leuke en rake stukjes, die altijd ondertekend werden door "koster Willem". Ze vielen zo in de smaak, dat de meeste abonnees op het kerkblad Vrijdags het eerst naar "koster Willem" grepen. Totdat een aantal gedienstige geesten, die blijkbaar niets beters te doen hadden, gingen naspeuren, wie de zogenaamde koster toch was. En ja, hoor, ze kwamen er wel achter! Hij bleek niemand minder dan Dr..... te zijn, een zeer vermaard predikant. Wat een ontdekking! Nu, toen het eenmaal bekend was, was de aardigheid er af. Wat de mensen van koster Willem konden waarderen, verdroegen ze niet van een weleerwaarde en zeergeleerde heer. Gevolg: de stukjes hielden op te verschijnen. Dat hadden die nare bemoeials bereikt!....

Het was maar goed, dat ik niet onder een schuilnaam schreef en geen reputatie als dominee had te verliezen. Maar, dacht ik zo, stel, dat die dominee in Ontario nu eens werkelijk Arie was geweest (wat hij niet is!), dan zou hij heel waarschijnlijk hetzelfde hebben gedaan als die Dr...., die geen koster Willem meer kon blijven, toen het geheim uitlekte. Dan zou dat het einde hebben betekend van "Immigrantenmijmeringen". Of zou dat misschien juist de opzet zijn geweest van enkelen, die zich geraakt en gegrepen hebben gevoeld door wat ik zoal schreef? Katrien was van mening, dat de bekende immigrantenkwaal jaloersheid misschien een rolletje mee had gespeeld. Maar waarom jaloers, of geprikkeld?

Ik begon me werkelijk kwaad te maken op die speurhonden, die achter mijn naam Arie Dof iemand anders zochten. Ik dacht bij mezelf:

— Wat een kletsers! Hebben ze daar in Ontario niets beters en belangrijkers te doen? Zulke kleine, miezerige babbelaars, die altijd maar uit zijn op een nieuwtje, en het desnoods — zoals in dit geval — zelf maar verzinnen! Zulke benepen praatjesmakers! Zulke */--**!:!*!-:-, akelige XXXXXXxx!! (Deze woorden zijn geschrapt door mijn vrouw, die bij het lezen zei: — Als je heel boos bent, mag je zoiets wel eens zeggen, maar je mag het nooit neerschrijven.)

Gelukkig zakte mijn boosheid gauw. Al spoedig kon ik weer lachen om al die gissers, die missers werden. Katrien merkte, dat mijn stemming al weer beter was. — Wat kun jij toch gauw veranderen, merkte ze op, — we zijn al zo lang getrouwd, maar soms denk ik, dat ik ook nog niet weet, wie Arie is....

Arie.

JOHN SAKES
Uw KAPPER uit AMSTERDAM
Hwy. 8 West van GRIMSBY.
½ Mijl ten O. van SLESSER'S MOTORS, Mountain zijde.
100% Service.
Dinsdags gesloten. WH 5-2520

30 DAGEN IN EUROPA
U behoeft U NIET bij een groep aan te sluiten om GOEDKOOP te reizen. U krijgt persoonlijk 25% korting op een bootretour.
Dit geldt voor afvaarten vanaf 1 October tot 28 Februari naar Europa.
Vraagt voor volledige gegevens:
GUIDE TRAVEL BUREAU
G. DENHARTOG 39 King Street, Box 733, AYLMER, ONT.
Phone 1152 Privé adres: 81 South Street East

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements $ 3.00
Marriage and anniversaries $ 4.00
Notifications of death $ 4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢

For "letters under number" $ 0.50 extra.

—

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

With great joy and gratitude to our Lord we wish to announce the birth of our daughter

FRANCES ELAINE

Mr. and Mrs. John Tiel.

Winnipeg, Manitoba.
November 8, 1962.

With thanks to the Lord, we may announce the birth of a daughter

NELINDA YVONNE

to

Mr. & Mrs. Wieger (Bill) Stelpstra.
David Alexander,
Theodore Jacob &
Robert William.

17 Bertha St.
Simcoe, Ont.

Zo de Here wil hopen wij met onze geliefde ouders

GERBEN DE ROOS
en
GRIETJE DE ROOS—VENEMA

op 1 December 1962 te gedenken dat zij 30 jaar geleden in het huwelijk werden verbonden.

Hun dankbare kinderen en kleinkinderen:
Sjoerd de Roos.
Catherine de Roos—de Jong.
Yvonne.
Albert Bouwers.
Gertrude Bouwers—de Roos.
Nick Verburg.
Jacky Verburg—de Roos.
Johnny.
Shirley de Roos.

Athens, Ont.

On D.V. December 2nd, 1962 our dear parents

PIETER VEENSTRA
and
FLORENCE VEENSTRA—VANDER GRAAF

hope to commemorate the fact that God granted them the blessing of being united in marriage for 25 years.

Psalm 91.

Their thankful children:
Grand Rapids, Mich.:
Ted and Tina.
Bowmanville, Ont.:
Dorothy.
Grand Rapids, Mich.:
John and Gerry (Winnipeg).
Athens, Ont.:
Jack.
Fred.
William.

R.R. # 1, Athens, Ont.

Zo de Here wil hopen wij met onze geliefde ouders

MARTIN LANGBROEK
en
NEL LANGBROEK—KAT

op Zondag 9 December 1962 hun 25-jarige echtvereniging te gedenken.

Dat de Here hen nog vele jaren voor elkaar en voor ons, hun dankbare kinderen, mag sparen.

Grimsby, Ont.:
Jerry en Alice Gerritsen.
Thorold, Ont.:
Dick.
George.
Ann.

Gelegenheid voor feliciteren Zaterdagmiddag 8 December van 2.30 tot 4.30 's nam. te 70 Richmond St., Thorold.

Wanted:

WOMAN

from 21 to 50, to live in. For general housework. All modern conveniences. Family of adults. Apply to P.O. Box 875, Picton, Ont.

GREENHOUSE BUSINESS & LAND

23,000 sq. ft. of glass now in full operation. Half is less than two years old, the rest less then five including three acres of land. Reason for sale: health. Write: Art Janse, R.R. 4, Bradford, Ont.

GREENHOUSE HELP WANTED

Immediate opening, your round employment. Experience preferred. Two bedroom house available. Apply A. VanderLugt, 1042 St. Matthews Ave., Burlington (Aldershot), Ont., phone NE 4-5220.

Op 21 November 1962 nam de Here tot Zich, na een kortstondige ziekte onze innig geliefde Man, Vader en Grootvader

HEERKE HEEREMA,

in de ouderdom van 66 jaar.

Ps. 23, onberijmd.

Port Arthur, Ont.:
W. Heerema—Hop.
H. Heerema.
N. Heerema—Beukema.
F. Heerema.
J. Heerema—Corporaal.
P. Heerema.
E. Heerema—Nieuwenhuis.
Hamilton, Ont.:
Th. Guther—Heerema.
H. Guther.
Miami, Florida:
A. M. Heerema.
B. Heerema—Bowers.
Port Arthur, Ont.:
K. Huitsing—Heerema.
H. Huitsing.
A. C. Prenger—Heerema.
H. Prenger.
Amsterdam, Ned.:
H. Heerema.
Port Arthur, Ont.:
C. M. Heerema.
A. Kok—Heerema.
D. Kok.
J. Heerema.
J. W. Heerema—Fernhout.
W. Heerema &
Ed Grootenboer (Verl.)

De begrafenis vond plaats op Zaterdag 24 November 1962 te Port Arthur, Ont.

R.R. 2, Port Arthur, Ont.

Nadat hij op 7 October j.l. in het ambt van ouderling was bevestigd, behaagde het de Koning der Kerk tot hogere heerlijkheid te roepen, onze broeder

HEERKE HEEREMA,

op de leeftijd van 66 jaar.

Trooste God de diepbedroefde familie met dit zware verlies.

Psalm 73 : 23—24.

21 November 1962.

Namens de Kerkeraad van de Port Arthur Chr. Ref. Church,
Port Arthur, Ontario:
Rev. J. D. Pereboom, Praeses.
H. Huitsing, Scriba.

LARGE BRICK HIGH SCHOOL

in MT. ALBERT

Suitable far Private School, Old Age Home, Hospital, Club, etc. Only $3,000.00 down. Balance at 6% per annum. Call

D. Sweeny Realtor
112 - TU 4-2734
52 Roseview Ave.
RICHMOND HILL, ONT.

COR VAN DER ELST
Auto Reparatie en Onderhoud
FINA STATION
Hwy. 8 & Princess
STRATHROY, ONT.

$ 5,000 down

Vraagprijs $ 23.000.

114 Acres farm, best land, grote schuur, varkenshok, stenen huis. Deze farm ligt in het beste gedeelte van Zuid-Ontario, dicht bij Woodstock.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

Dame, middelbare leeftijd, zoekt plaatsing als

HUISHOUDSTER

Brieven onder no. 1545, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

DE SJOELBAK

is van nu aan verkrijgbaar voor $ 9.00, 6' long en 20 schijven. F.O.B. Burlington, under C.O.D. Het van ouds bekende adres: James Lycklama, 2223 Prospect, Burlington, Ont.

For sale:

175 ACRE FARM

125 acres workable, 50 acres bush and pasture. 10 acres fall wheat, 9 room house, suitable for 2 families, 2 barns, garage, etc. Buildings in good condition. Pressure system in house and barns. 8 Miles from Trenton. Schoolbusses for High and Chr. school passing the house. Ful price $15,500. Contact D. Zandstra, R.R. 1, Carrying Place, Ont.

GOOD BARBER WANTED

In a Chr. Reformed Community (Chr. School present) there will be an opening by next spring for a first class barber. Guaranteed starting income $ 300.00 per month with considerable higher possibilities for the right man. Please write under motto "Vernon", % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

The Ingersoll Young People Society would like to buy

ENGLISH STUDY MATERIAL

Please state cost, name and address. Write to Miss Judy Bergsma, R.R. # 1, Beachville, Ont.

THISTLETOWN AREA — Very modern bungalow for the most particular buyer. Gracious living-dining room, with new broadloom, a dream kitchen, a big playroom in basement with big 8 foot windows and view of ravine lot. Absolutely nothing to do but move in. Reasonable down payment, balance on one mortgage. Carries less than rent.

ISLINGTON—401 AREA - $2,000 down - 7 room brick bungalow, 4 bright bedrooms, huge living-dining room combination, very tastefully decorated, wide paved drive. Many, many extras. Close to all conveniences. Owner has bought.

REXDALE - $13,900 full price. Cosy Dutch 6-room brick home with low monthly carrying price. Close to Christian school, shopping and transportation.

NORTH-WEST AREA - $15,000 full price, low down payment, carrying for $100 per month, taxes included. This is a beautiful home, must be seen.

For ANY information without obligation, on ANY home that is for sale in Toronto or suburbs call:

JOHN STRUIK
CH 1-5205 or CH 7-3998

SPECIALIST IN GOOD DEALS ONLY. For all your Real Estate transactions, residential, commercial, appraisals, arranging down payments or mortgages, etc. 24-hour service. I AM AS CLOSE AS YOUR PHONE.

James B. Gilbert Real Estate

MEMBERS OF THE TORONTO REAL ESTATE BOARD

DAIRYFARMS WITH MILKCONTRACTS

165 ACRES FARM on highway, modern 3 bedroom house, barn with stanchions and waterbowls, silo, and other good farmbuildings. 24 Milking cows, 6 head of young cattle. Good machinery, bulkcooler. Open milkcontract. $10,000 down. Full price $42,000. Mortgage of $32,000 available at 6% with payments of $200.— per month which include principal and interest.

200 ACRES FARM, good location, large house, very good large barn with 56 stanchions & waterbowls, big silo and other farmbuildings. 32 Milking cows, 10 head of young cattle & 1 bull. Good farm implements, 2 milk-coolers and plenty of hay, straw & grain. Milk-income about $10,000 per year. Downpayment only $15.000. Full price $65,000 or offer. $50,000 available at 6%, repayable with $300 per month to include principal and interest. This is a high producing farm on which easy can be kept 80 head of cattle.

150 ACRES FARM on main road, large well kept house, suitable for 2 families, steel barn with stanchions & waterbowls, silo milkhouse with bulkcooler, hay, straw & grain. 21 milking cows & 15 head of young cattle, 5 sows. Chicken barn for about 3,000 broilers and all equipment. Milkcontract with very good dairy. Price $52,500. Required downpayment $12,500.

K. KRAAY, Real Estate Broker
ST. CATHARINES, ONT.
Office 13A King Street, Residence 2 Juliana Crescent
Phone WE 4-1813

The John Knox Memorial Christian School of Fruitland, Ont. is in need of a fifth

TEACHER

immediately. Please send applications to the secretary: Mr. J. De Kok, Vinemount P.O., Ont.

The Jarvis Canadian Christian School Society will be in need of

A TEACHER

for Grade 3 by Jan. 1, 1963. Please send applications to the Secretary Mr. A. Norg, R.R. 4, Hagersville, Ont.

MARRIED MAN

34 years old, needs work, part- or full-time. Has considerable experience in the following types of work: Bookkeeping: Journals, Accounts payable and receivable. Correspondence: Dutch and English. Copywriting: Dutch and English. He will be calling on the Dutch-Canadian trade in the Niagara Peninsula at least once a month. Any type of work will be considered. References available. Phone or write J. Wynia, 57 Wellington St., St. Catharines, Ont. Tel. MU 2-3338.

Dairy Farm, 205 Acres

Over 11 cans milkquota. Barn with stable cleaner, silo unloader, bulktankcooler, large drive shed, 3 car garage, 12 roomed brick home, modern conveniences. Located 12 miles from Oshawa. Price $45,000 with $12,000 down.

Contact:

John F. DeWith, Realtor
at NEWCASTLE, ONT.
Phone 3341.

The Garden in the Gulf

Opportunity knocks again.

75 Acre, clear, more land available. Potato district, new barn 86 x 32, new henhouse 40 x 20, nice home, $10,000, on pavement.

170 Acre, 140 clear, modern house. Barn nearly new 65 x 28, 6 miles to Town, on pavement, $11,500.

Thriving General Store in Village. Dealing in feed, hardware, self-serve groceteria. Very good retail meat trade, gas-pumps, new store 30 x 32, slaughterhouse with walk-in freezer, warehouse with walk-in cooler for meats 20 x 30, pighouse, etc. Very good home, 3 bedrooms, bath, modern kitchen, furnace. 10 miles to Town, in excellent farming area, paved crossroads. (Aged owner.) Excellent opportunity for anyone knowing the meat business, 1962 turnover over $100,000. Net profit $12,000, price $21,000. Appr. $10,000 down. 6% on balance, terms to suit.

Box 1182
CHARLOTTETOWN
Prince Edward Island.

BARRIE AREA

Homes, Farms, Acreages, Lots, Summer Cottages and Businesses.

Write, wire or phone
AARN KLOOSTERMAN
representing

Harold Forster & Co.
REALTORS - 98 Bayfield St.
BARRIE, ONT. PA 6-6453

Unclaimed and repossessed

Five Deep Freezers

Niet ouder dan 6 maanden. Prima Refrigerators $45.00. 40" automatic Electric Range, Moffat Deluxe $65.00. 24" Electric range $30.00. Westinghouse automatic Washers $65.00. Gebruikte Continental Bedden $20.00. Gebruikte Oliekachel met pijpen en tanks $35.00. Honderden andere artikelen bij

Hamilton Movers
Storage & Cartage
129 John St. S., Hamilton, Ont.
VRAAG NAAR MARTIN

P.S. Voor betere verhuizingen phone JA 7-2795 - JA 7-2796.

Gaat U verhuizen?
dan naar:
VAN'S MOVING & CARTAGE
(eigenaar J. Vander Wal)

Speciaal ingericht voor het vervoer van Emigratiekisten. Verder: Van Stake, Dump en Platformtrucks. 1562 Muir Rd., PORT CREDIT. Ont. Tel.: Office EM 6-4090. After 5 CR 8-3253

DUXBURY

TRAVEL SERVICE

Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line

BRAMPTON, ONT.

85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

---

540 ACRES FARM

320 cultivated, for sale. Riverflat, grows excellent crops. New modern bungalow, permanent roothouse holding 850 ton potatoes, double garage, corral & shelter for 100 head. Complete line of machinery and $5,000 sprinkler system. If desired each year contract for 75 acres potatoes wholesale price. Feed available for 200 head. Price $62,000, half cash. A. Maris & Sons, 4 Way Wholesale, 607 Edson, Alberta.

Voor al Uw reizen per
BOOT, VLIEGTUIG, BUS EN TREIN

Tevens Groepsreizen

Vraag volledige inlichtingen en deskundig advies aan

Lucas & King Ltd.
Travel Service

79 King Street West JA 2-9257 — Simpsons Sears at the Centre LI 9-2475
HAMILTON
Twee kantoren om U te dienen. — Gratis parkeren op beide plaatsen.

Tender Notice

Tenders for general contract will be received by the Christian Reformed Church of Belleville, Ont. for

the construction of a Church upper-structure on existing basement structure.

Drawings and specifications prepared by H. MASTENBROEK, TORONTO, are available from November 29, 1962.

Requests for plans shall be made by phone, 244-9184 Toronto.

Tenders will be received by mail or hand not later than December 13, 1962, 4.00 P.M. and shall be addressed to: Chairman of the Building Committee, Christian Reformed Church of Belleville, % H. MASTENBROEK, Arch. Designer, Box 6, Rexdale, Ont.

The lowest or any tender will not necessarily be accepted. A deposit cheque of $25.00 will be required.

H. MASTENBROEK, Toronto.

"ER IS EEN VLOEDGOLF"

VOOR EEN NIEUW, DYNAMISCH BEHEER IN TORONTO, STEM

FRANK NASSO
VOOR
BURGEMEESTER

Frank Nasso . . . leeftijd 45 jaar . . . Italo-Canadian . . . afgestudeerd aan St. Patrick's College, Ottawa, en Osgoode Hall, Toronto . . . lid van de St. Michael's Cathedral Parish, Toronto . . . is een advocaat en procureur . . . was 18 jaar in Toronto in practijk.

STEM

X	NASSO, Frank D.

CHRISTIAN CC COURIER

A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd. Box 34, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Are we all set?

As we approach the end of 1962, we are already looking forward to what the leaders in business and politics will predict for the coming new year. Particularly now, since Russia suffered such a striking defeat in the Cuban crisis. It is true; Cuba is not a finished affair yet. It is still a Soviet base only 90 miles from the United States, and Mr. K. has been placed under stronger pressure. He has to fulfill his promise to remove the offensive weapons from the island, or else . . . However, since we have witnessed Khrushchev's fear for war, we feel quite confident that Cuba will not cause a war.

Will Berlin? We doubt whether it will. Not only has Cuba taught the communists a lesson or two, but the situation in East Germany is also far from rosy. Resistance is growing among the workers, because their rations are little and their money scarce. East Germany has to borrow no less than 150 million dollars from West Germany, because Russia does not want or can not help them. A certain sign of an unstable economy!

Moreover, in terms of missiles it is said that the U.S. is way ahead of Russia. It is estimated that by the end of 1963 the U.S. will have some 900 missiles capable of reaching Russia. Russia, however, seems to have no more than 75 missiles at present. And Khrushchev is aware of this. So what are we worried about?

The war between India and Red China is considered to be of local nature. We may feel sorry for India, and we may have been annoyed with the role Menon played, but the clashes are far from home and no one expects them to develop into a world war.

Ben Bella, who apparently wants to be the "Castro" of Algeria, has increased difficulties for France and President De Gaulle. Again, this does not disturb us too much either. Ben Bella will be in dire need of funds as soon as France stops paying his bills, which amount to some two million dollars a day.

In labour and industry there are no indications for a recession. Both management and unions seem to be quite content.

We are all set for a period of peace and harmony.

It seems that way.

Reflecting on all these world events we are reminded of the history of the Israelites, when they were led out of Egypt. Their history is ours, not in the sense that history repeats itself, but that history is a unity. Immediately after the Israelites had proceeded on their journey, they met with obstacles. They were led from danger to danger in order that they might be purified as the people of God. God wanted His people to rely on Him completely.

And so are we led from danger to danger. As believers we have to understand the signs of the times. God is redeeming His people, and He redeems them as by fire. Our calculation of possibilities or our comparison of war arsenals is bypassing God. As soon as Khrushchev made his retreat, we felt as if the storm was over. But the burning question remained unanswered. And this question is whether we see the hand of God in the events of the day. If His redeemed do not have the answer to the background of the problems of the world, how can the world know it?

HAVE FUN WITH YOUR CAMERA

HERE'S HOW TO TAKE PICTURES OF A FIREWORKS DISPLAY

Fireworks with their fascinating light formations and intricate graceful patterns afford many chances for beautiful pictures.

When you intend to photograph rockets, bombs and things that go boom in the sky after dark, your first requirement should be a tripod. Fasten the camera securely to its top, set the shutter for "time" exposure and you are ready to go.

If you don't have a tripod, a good makeshift is a table, fence, or windowsill. It's important to keep the camera steady. There just can't be any wiggle or wobble during your exposure.

Time exposures generally are most applicable when there isn't sufficient light for an ordinary snapshot or when the subject is too massive to be illuminated by flash. Actually, this is just another way of saying late twilight and night scenes.

An important reason why time exposures are so easy to make is that with typical subjects, it's difficult to overexpose your shots. Only extreme overexposure will ruin a picture.

An almost sure way of coming up with a satisfactory time snapshot is to try a trio of widely varying exposures. Lens settings for an adjustable camera might be f/5.6 for all color films of normal speeds and for the majority of ordinary black-and-white films. For your first exposure try one second; for the next about five seconds; for the last about thirty seconds. Except when the scene is very dimly lighted, one of these should yield a near-perfect result.

There's usually some provision even on most box cameras for keeping the lens open long enough to snap a time exposure. It's plainly marked "T". Otherwise use settings marked "B" for "Bulb" of BT ("Brief time") or "L" for "Long".

But when you use the latter settings remember that the shutter will remain open only as long as you keep the button pressed down.

Beforehand of course, not where the majority of fireworks are exploding and make sure (with your finder) that your camera lens covers this portion of the sky. It's a good idea in most cases to take in some foreground in your overall composition so that you will have a reference point in the picture which will show just how high and where the fireworks demonstration took place.

Since, after dark, your film will not be affected by the dark sky, you can leave the shutter open — or reopen it — to catch several successive bursts of light, thus photographing them on the same section of film and incidentally, filling out your picture to a pleasing degree.

OUTLOOK ON THE WORLD

by Chas. Hoytema

India's Dilemma

Ever since 1947, when India became independent, has its leader Prime Minister Jawaharlal Nehru been very suspicious of the West and very friendly toward Russia. This does not mean, however, that Nehru is an outspoken communist, there he would prefer to call himself a "neutralist". Nehru has never openly stated to be in favour of either Russia or the Western countries. He has been proud of the fact that his country has always followed a "middle of the road" foreign policy. Nehru wants to remain on friendly terms with both large powers, not because he is afraid of either one of them, but because he believes that a great task has been laid upon his shoulders. This task according to Nehru is, that he must serve as the leader for all the young African and Asian nations which have just obtained their independence, and who do not yet rightly know which course they should follow. Nehru's personal philosophy does not only concern India, but all the underdeveloped nations of Africa and Asia as well.

Prime Minister Nehru firmly believes in "neutrality". No nation should support either the United States or Russia, but should be "neutral", there this is of the greatest importance for her own internal development. Also, the African and Asian nations can serve the cause of peace best by remaining "neutral". Why does Nehru stress the idea of "neutrality" so much? Because he is convinced that wherever there is neutrality there cannot be war. In Nehru's dicitionary war is an evil word, and we all agree with him. But does this mean that there must be peace at all costs? Nehru would be tempted to say yes. For this reason Nehru has often been called "the apostle of peace".

Whether in view of Red China's attacks upon India Nehru still believes in his own philosophy is very doubtful. It almost seems as if the Red Chinese are purposely out to destroy Nehru's convictions. They are very well acquainted with Nehru's ideas, and as a matter of fact when Nehru visited Peking in 1954, a declaration was issued which was signed by representatives from India as well as Red China, a declaration to which Nehru likes to refer to as his "plan for peace". If all nations are willing to accept his peace plan, says Nehru, there will never be another war. It would be quite interesting to find out how Nehru hopes to achieve this goal, and therefore let's take a look at his plan. Nehru refers to it as the "pantjasila". It consists of five basic principles which are: 1) complete respect for each others territory and sovereignty, 2) no aggression, 3) no interference in each others internal affairs, 4) equality and mutual benefits, and 5) peaceful coexistence and economic cooperation. Doesn't it seem rather strange that a country such as Red China which has accepted these conditions would now attack India? Are the Chinese communists showing their teeth? Are they trying to do what the West has attempted to do for so many years, namely to open Nehru's eyes? The statement has been made, that instinctively even a mouse knows that a cat is his enemy. It seems as if Nehru has preferred to close his eyes every once in a while. He has always regarded the communists as people who fought for social reforms only.

At the moment it appears as if Prime Minister Nehru is changing his attitude somewhat. After all he "relieved" his best friend, V. K. Krishna Menon, from his post as minister of defense. Or was Nehru forced to do this due to all the criticism of his government? There is no doubt that his former minister of defense played a double role, and that he had committed political treason. Krishna Menon had betrayed his own country. He had always considered the Red Chinese as India's best friends, and had refused to listen to any criticism of the Peking government. As a result Menon came under increasing fire for India's defeats thus far in the fighting. The former minister of defense is personally blamed for the fact that the Indian troops were running out of ammunition and equipment. The Indian army up until now had never been modernized, which is to blame for the fact that many soldiers were using rifles of World War I vintage. The West had offered India modern weapons on several occasions but it was always Mr. Menon who refused to accept them stating that they were not needed. Menon had high hopes of Russia coming to the rescue of India in its border struggle with Red China, but this never materialized.

It would appear that Prime Minister Nehru is beginning to realize that his policy of "neutrality" will never work. This does not only become evident in the fact that he took over the post of minister of defense personally, but it also is apparent when we realize that he asked the western countries for military aid. It is true that Nehru also approached Russia demanding weapons, but up until now has not received any.

For many years the Western countries have attempted to make it clear to Nehru that no country could follow a policy of neutrality. Nehru always refused to believe this. Did Prime Minister Nehru have to learn his lesson the hard way? This would appear to be the case, for why did the Chinese communists attack India? It would seem that two possible answers could be given to that question. First of all it might well be that China was forcing India to give up its policy of "neutrality", and secondly the Chinese may have wanted the Russians to take sides. The Chinese just like the Western powers do not believe in neutrality. Each country must choose either for or against communism. As far as India is concerned, the Red China government may have proven its point. Did the Chinese, however, force the Russians to take sides? Of this we can not be sure, because the men in the Kremlin refused to back either Red China or India in this border conflict. The Chinese communists know all too well that Premier Khrushchev has been very critical of their policies in the past. The Chinese now however, have some idea where Russia stands. They have once again experienced that Russia intends to stick to its policy of peaceful coexistence and that they, the Russians, believe that eventually this policy will bring her victory. This was evident not only in India, but also during the Cuba crisis.

The border conflict has made one thing clear to us, however, and that is the tremendous power and capabilities of Red China's army. Red China has an army of 2.6 million men equipped with the most modern weapons. It seems as if the Asian giant is beginning to stir its nest. It has shown the world what it can do in a short period of time. With their complete disregard for human lives, who knows where it will next turn its hungry eyes?

Prime Minister Nehru strives for peace at all costs. We also hope for peace. Not a peace however, that would save human lives, but peace with justice and righteousness.

Placard-carrying Indian students demonstrate in New Delhi against attacks by the Red Chinese. Prime Minister Jawaharlal Nehru asked U.S. for military planes along with smaller arms now being sent to bolster defences.

Learning Life's Lessons

by Phyllis Mitchell

When parents are striving to encourage qualities of worth in their children they sometimes think the effort is of little avail. Yet, a good example and a wise approach to life are never lost. Perhaps my father thought he made no impression on me, but his lessons keep returning time and time again to help me in many ways — not always the things he said, but the way he lived.

As if it were yesterday I can hear him speaking "When you are older you will realize my statements were true."

My father was a Yorkshireman to whom life in a new country was not particularly kind. Positions of responsibility in the old land had endowed him with a training that made the casual ways of rural Canada often seem inefficient and aggravating. Nevertheless, behind a dignified and sometimes stern countenance there chuckled a fine sense of humour which was to increase as the years mellowed his personality.

I well remember his devotion to the Bible. He was not one to continually quote Scripture, but given a good opportunity would not fail to come up with a verse to suit the subject at hand. He would also admonish when he considered it necessary. A neighbour working on his lawn on Sunday accepted the reprimand given in quiet almost genial tones. "Young man, don't you know this is the Lord's day?"

When my father was called home 13 years ago many came to pay their respects. Among them were men who remembered him from his factory days. "John admonished us like a father about our bad language" they said "and we have never forgotten it."

The factory was as a foreign land to my father. He was one who had lived close to nature against a background of music, books, good conversation, the hunt, and leadership in church and community. His memories were of the purple sweep of moorlands, vast holdings where others paid homage, a huge stone house with miles of ancient stone walls — and always there was music.

At home our conversation was never of baseball or local gossip, but of astronomy, early civilizations, the possibility of life on other planets, how the North American Indian first reached this continent, intriguing tales of rural England and the tall clock in grandfather's house that showed the phases of the moon.

So the factory was indeed foreign to him. It seemed as if he followed the example of St. Paul (Phil 4: 11) "I have learned in whatsoever state I am, therewith to be content." He considered farming in a more remote part of Canada, but he was already past middle age and his desire to keep me near church and school was the determining factor.

Father was always faithful to his church and in many ways persecuted for righteousness sake. There was one especially difficult time. The factory foreman had a grievance against a prominent church member whose life he said was immoral. He wanted father to stand up in church the next Sunday morning and declare the man unworthy to take the Sacrament. Father was a man of courage, but even so he refused. Courage has to be put to the right use, or it is not courage at all.

The foreman said: "If you don't do this I will put you out of the factory." He didn't succeed at first for the owner said "You can't fire a man when he is doing good work." Finally, persistence won and the employer said "Leave me in peace. Fire the man if you don't want him around."

Later, a controversial issue in which my father was not involved caused tension to mount. An unsigned letter appeared in the local newspaper. As it was well presented and my father was noted for his scholarly manner it was said he must have written it for no one else in the factory had the ability to compose it in that style. It was circumstantial evidence of the most evasive type, but father was completely innocent.

Times were hard, but my cheerful, courageous mother worked and in some way we got along. Although we often lived sparingly we never had to accept public welfare or ask anyone for help. Enough work to tide us over an emergency always came for either my father or my mother. Both of them believed in praying and then going out and doing something about the problem.

Although father bought our home on time payments it was the only thing he purchased this way. He would not allow mother or me to telephone a grocery order. We had to go to the store to order and pay for it. Staying with this principle in other phases of purchasing has benefitted us many times since. Although he was a man of faith his rule was "Never buy anything

(Continued on page 8)

Learning Life's Lessons

(Continued from page 7)

you canot pay for within a short time."

A favourite verse of father's is found in Ps. 37:25. "I have been young, and now am old; yet have I not seen the righteous forsaken nor his seed begging bread." I have thought of this many times, realizing with a note of wonder that not once in our family's history have our property taxes been in arrears; neither have we in 40 years missed the 10 per cent discount the utility company allows for payment of the bill by the 20th of the month.

When the road was really hard father and mother saved the tax money in a biscuit tin — 50 cents at a time. Today my mother and I still live in the house my father bought in 1924 when he was earning $11 a week.

There have been many changes. The large potato patch father cultivated after a long day at the factory is now a smooth green lawn which we cut with an electric mower. It is intercepted by a driveway we didn't have in the old days, and one of my regrets is that he didn't live to enjoy the automobile that gives us so much pleasure.

Notable for me is the fact that despite all his troubles my father never blamed God or denounced people. Long after he had become crippled with arthritis, the telephone rang and it was an urgent call for my mother to go to someone needing nursing attention. Mother was stunned when she learned the name of the patient. It was the wife of my father's former foreman. He said "Go and do whatever you can for her."

During his 28 years in Canada father never had a new suit, but there was no better dressed man in church on Sunday morning. The clothes he brought from England in 1920 were of good material and he cared for them meticulously. They were brushed and put away immediately on return from church. Father was not one to sit around all day in a good suit. Even in the most difficult times he never went down the street without being cleanly shaved and neatly dressed.

If he ever longed to return to England he never said so, and from his example I have learned to accept what cannot be changed. Yet I know he often thought about his native land, and if money had been more plentiful he would at least have visited there.

Christmas always brought memories of other years. He would speak of his brother and say "George will be conducting Handel's Messiah." He would also think about England on the first Sunday after the 19th of June when the Penistone Musical Festival was being held in the field outside the great stone house where he was born. He thought too of his boyhood and his father renowned throughout the countryside as a fiddler of quality.

It was grandfather who fashioned my uncle's first violin, and then sent him to Vienna — the stepping stone to a life of achievement in the musical world.

Father was the singer of the family and sometimes even today when there is a good tenor to be heard above the congregation it almost seems as if he is there. When I got my first job and bought a $29.00 record player, the first record I obtained was the Halleluiah Chorus from Handel's Messiah, and to hear it today is to relive in a few minutes all the heart-aches and joys of a life-time.

Another lesson I learned from father was to share with others no matter how little I may possess myself. It was one he in turn learned from his father. Grandfather was the Vicar's warden for 30 years and before each Christmas he would kill one or two steers to be distributed in hefty roasts to the poor. Grandfather tithed his income even to the extent of one-tenth of the crop itself.

I do not think my father tithed in the actual sense of the word. Yet I should not really say this, for every once in a while I encounter a person who tells me something he did to help them in their time of need. Whether the seed of thought comes from my father or my grandfather I do not know, but tithing is a practice I have put into effect in my own life. So the actions of grandfather who has been gone from the earth for half a century influenced my father and then me.

Father also taught that if you cannot give something of material value you can give of yourself. Even when arthritis slowed his footsteps he befriended every old and lonely person for streets around, talking with them of Christian faith and kindly cheer. One morning, in the early days of World War II when the word came that one of our young neighbours was missing over Germany, mother couldn't find Dad anywhere. Later, she discovered he had been extending a few words of comfort to the flyer's mother on the next street.

An important lesson I learned from my father is the "value of staying put". Frequently when people are in difficulty or hard times they run away from circumstances and try to escape by moving on to new fields of activity. Sometimes this is desirable, but father believed that a rolling stone gathers no moss. He learned this, I suppose, from his own experience in leaving a good life in England for the adventurous move to a new country. Somewhere in his innermost thoughts he decided he would not make the mistake a second time. He would stay with his decision and refused to run away from circumstances.

There were many times when we could easily have packed up and left our western Ontario community with bitterness in our hearts, but father believed that seeing a thing through always pays dividends in the long run.

The lesson was to prove valuable to me when in the hubhub of local politics and defending the issues I believed to be right I too felt the desire to run away. When I needed a job and failed to find one among my business friends I could easily have shaken the dust of the town from my feet forever. It was my father's lesson of the value of staying put that influenced me and I have known the joy of victory.

My only regret is that he is not living to enjoy the modest prosperity that has come to my mother and me, but I think perhaps he knows about it and is happy. Our help does indeed come from God with with His great love sent His Son to be our Saviour, and without Him we can do nothing. However, combined with this truth the lessons my father taught me, perhaps unknowingly, have helped me to find the victory over circumstances that is mine today.

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

FOURTEENTH SERIES OF PROBLEMS

No. 38

Author: H. E. Lock

Black: 2 pieces

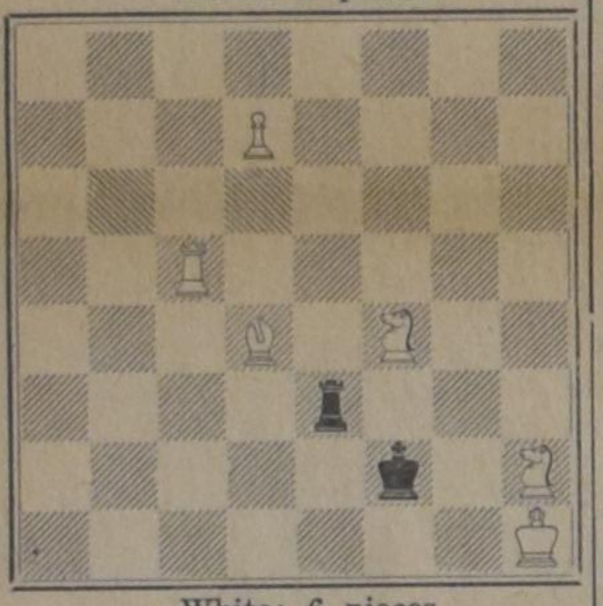

White: 6 pieces

White to play and mate in 3 moves (3 points).

No. 39

Author: T. R. Dawson

Black: 2 pieces

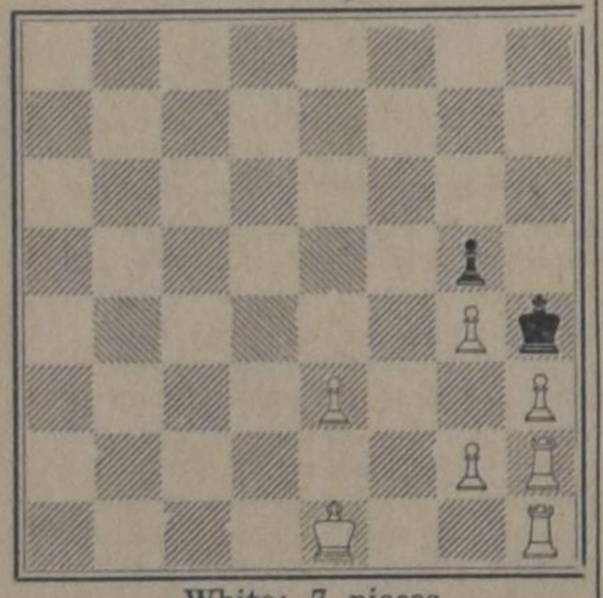

White: 7 pieces

White to play and mate in 3 moves (4 points).

NOTES

1. This time two hard ones for the diehards among us. Some time ago I promised to give them, remember?
2. No. 38 is the "easiest" one of the two. That little pawn could break your neck. Indication of two variations in full is necessary. Beware of mistakes in the notation. They cost 1 point.
3. No. 39 asks for a choice. Two solutions seem to be possible. If you send in these two, you will lose 4 points. Only one solution is allowed. Make sure to indicate the right one. Explain too why you have made this choice.
4. This series is the last one in November. You have time for sending in the solutions of 34—39 until the 20th of December. Letters must be postmarked on or before that date.

Dr. P. Y. DE JONG — REV. F. GUILLAUME
Dr. R. KOOISTRA — Dr. P. G. SCHROTENBOER

SERIES OF OUTLINES ABOUT ISRAEL'S JUDGES

No. 4

IN WRATH THE LORD REMEMBERS MERCY

(Judges 3:5-31)

BACKGROUND NOTES

Here we begin the actual story of the judges. What has preceded in this Bible book was in a sense preparatory. It sets the stage for the record, thus showing us the purpose which the Lord as God of the covenant seeks to fulfil in this period of Israel's history. It is God's self-revelation in Christ, suited to the need of those times and circumstances. In the judges we must see the coming Christ. All judges are a type, forerunner and herald of Him who would do perfectly what these men did but imperfectly. Israel must learn to look for the fulfilment of the great promise of God for complete deliverance of his people by One who would deliver and rule over them in righteousness. Christ can and will do what no earthly judges ever could: turn the hearts of the people to God and each other completely. (Luke 1:69-80; also 1:17).

Here it is evident that Israel falls into precisely those sins most strongly prohibited by God: dwelling among the heathen, intermarrying them, and serving their false gods. Thus the peoples spared by Israel become "snares" and "scourges", as Joshua had prophesied. God's word is never broken, neither in promised grace nor in threatened wrath.

When God reveals his covenantal wrath, it is productive of two results: to purge and to preserve. The people suffer and many perish. This must cause them to tremble before the Lord. His coming is a fulfilment of his word as a two-edged sword. But it also serves to humble the people, the remnant who learn truly to seek him, confess their sins and cry for deliverance. Then God answers speedily for the sake of his own honor. This pattern is oft repeated in the book of *Judges*. Here we stand amazed at the patience of God who is always more ready to hear and answer than we are to call upon him.

Now thes judges are not ordinary judges who spend their time in trying legal cases. Indeed, they also did this. But Israel never really lacked such "elders". The "office" of these judges was much broader and fuller. As types of Christ they delivered the people from their oppressors, led them in battle, and then ruled over them in righteousness, truth and justice. Nor could their "office" be inherited. Each time anew God was pleased to raise up such deliverers. Thus in a variety of ways they manifested some aspects of the person and work of the perfect Redeemer who would come.

This lesson deals with three enemies who attacked Israel as a result of their covenantal unfaithfulness and God's wrath upon them. In each case the enemies come closer and closer to the chosen people.

OUTLINE

1. Apostasy among Israel (3:1-7): The several nations who remained because Israel was tired of fighting and eager to occupy its inheritance are listed. Why was it sinful to leave these people there? Why had God permitted them to remain so long? How does this section teach that we can't enjoy the fruits of salvation apart from continual warfare against sin? Note the three sins mentioned (vs. 6, 7). How closely were these connected? How are they related to each other today? What is ment by *dwelt among*? (vs. 5) May we today dwell among ungodly? Explain. How about getting together in "colonies?" Which sects tried this? What are *Baalim* and *groves*?
2. The first deliverance (3:8-11): We read of God's anger as *hot*! What does this teach? How does it differ from ours? Does it conflict with covenantal love? The first oppressor comes from far away: Mesopotamia. It was the great political power of those days. We see how Israel's history is intertwined with that of other nations. The first deliverer was Caleb's younger brother. Who was Caleb? What was his place in sacred history? Does spiritual leadership at times run in families? Othniel does not lead in his own strength. He was a chosen of the Lord who lived by grace, since the Spirit came upon him. How does God call and qualify leaders today? We see how Othniel avenged Israel by wreaking judgment upon the oppressors. Israel did not deserve this boon. It was a gift of unmerited grace. Yet those who call upon God never call in vain. What God does require is conscious crying unto him.
3. Renewed apostasy (3:12-15): By the time Othniel died, many people again forgot God's mighty works. Here specific sins are not mentioned, though likely they were quite the same as before. Nothing is really so monotonous as sin. God fought against Israel by *strengthening Eglon of Moab against his own people*. Does this mean that God changed his mind? Show how people interested in union with modernists and Rome are guilty of forgetting God's mighty deliverances in church history. The oppression lasted eighteen years. Now God sends Ehud who represents a unique aspect of Christ's work as deliverer. He saves Israel quite alone! (cf. Isa. 63:3, 4). Did Ehud have a message from God for Eglon? How could he gain private access to such a king?
4. The complete victory (3:16-30): Although Ehud begins the work alone, he cannot complete it alone. He goes forward in faith and calls Israle to help. God stirs up Israel to faith and obedience. In this way God's covenantal people must always respond. Without such faith there is no experience and enjoyment of victory. Wasn't this a cruel attack on the king? Does God approve of cruelty? of deceit?
5. New enemies and new deliverance (3:31): Sometime after Ehud vanquished Moab, but not at the end of the eighty years of rest, a part of Israel was plagued by a new foe. This one lived close at hand. The Philistines were a strange but interesting people who for generations were a "scourge." From where did they come? Trace some of their history in relation to Israel. How did they tempt Israel? God raises Shamgar, who also works quite alone. Of him we know nothing more. Likely the Philistines at this time were few and scattered. It is but an incident in the stories of the judges. But it sets in sharp relief the main message: salvation is of the Lord. He will at last fulfil it in Christ, of whom Shamgar is a type and forerunner. Note the strange weapon. Why this weapon? What does this teach us? Show that Shamgar was not so much a type of the Christian but rather of the Christ himself!

Confidentially Speaking

PEN-PAL LIST

I am a young man 20 years of age and stand six feet tall with blond hair and blue eyes. I attend the Christian Reformed Church and am a member of the Y.P. Society. I have a stamp and coin collection and enjoy both ice- and roller skating. I would like to correspond with a girl of the same age or younger, preferably from Ontario. A snapshot would be appreciated.

Lonesome I

I am a young man of 22 years, blue eyes, average height, and a confessing member of the Chr. Ref. Church. I have had a fair education and am still studying a little along with my job. Eventually I plan to attend Calvin College. A letter from a girl about the same age or younger would be really appreciated. "Who writes?"

I am a 35 year old registered nurse and a member of the Chr. Ref. Church. I would like to correspond with a Christian gentleman of about the same age. I can speak and understand Dutch, but prefer to correspond in the English language. Who wants to relieve my loneliness? "Heather"

I am a boy of 17 years from Ontario, my height is 5 ft. 7". I attend the Chr. Ref. Church and Y.P.S. regularly. I work on a dairy farm and enjoy it. My favorite sports are skating, swimming, hunting, fishing and boating plus many other outdoor sports. I would love to correspond with a girl between the ages of 16-18 with interests along the same line, snaps are not a must. "Smiley"

I am a 30 year old young man of average height, dark blonde hair and brown eyes. I am in partnership with my father in farming. I am the oldest of the two sisters and twin brothers. I often go bowling, skating and I like company. I like to have fun at the right times. I'm from Ontario. "Bill"

I am a boy of 17 years old and 6 ft. tall. I'd love to correspond with a girl between the ages 16-18. I am a member of the Chr. Ref. Church and Y.P.S. I attend high school. I like swimming, boating, skating, basketball, soccer and baseball. A snapshot would be appreciated. "Hank"

EDITORIAL NOTE

We have received a few letters, in which the writers ask for names and addresses. We will remind our readers that this is not possible. Those who want to reflect to these "ads" have to send their letters to us, whereupon we will forward them (without opening the envelope) to the party concerned.

Con and Ad.

Number Twenty-two of a Series

THE SCREWS ARE TIGHTENED

by Ineke Parlevliet.

October 1944

Domestic life was not easy. The hydro was shut off the entire day, except from 8 a.m. till 9 a.m. and between 5 p.m. and 7 p.m. It meant that most of the ironing had to be done with an old fashioned ironer, which had to be heated on the wood stove; the vacuum cleaner, needed more than ever with this large family, stood idle in the kitchen. The dustpan took its place. The telephone had given its last ring and was completely disconnected. For cooking during the day, an old, shaky wood stove was used and even with the best money in the world a better one was not available. But worst of all were perhaps the evenings without light. Because of the black-out each window had to be covered so well that no inside light — and as a result no outside light either — could get through. After 9 o'clock deep darkness ruled life in each home. The Van Dongens burned sparingly most of the candles they had, but after a while their small supply was almost gone. For years candles had been sold out in the stores, so Mrs. Van Dongen ordered the last remaining candles should be kept for emergencies. Now the family was grouped around a "drijvertje" at night. A "drijvertje" was a small glass, filled with some cheap rape-seed oil (which was hard to get just the same) while a tiny cotton wick floated in the centre of the oil. The light achieved by this medieval illuminant was just enough to find one's way in the house. But that was about as far as its capacity went. Reading, sewing, even playing games like chess and checkers was impossible. All there was left to do at night was talking and drinking cups of substitute tea with sacharin and without milk. The conversation invariably centered about the airy castles of the future "when the war would be over" and the "tablet" tea was far from appetizing, and so the talk nor the drink was very refreshing and most of the time everybody went to bed early. But this was just a postponement of the problem. It was useless to get up before 8 o'clock as the house would be still too dark to work in. And lying awake in bed from six o'clock on or even earlier, was no pleasure either. So uncle John decided to make a better source of light. No one was fond of the "little floaters" anyhow, for any moment someone could knock over the little glasses with their trick, sticky oil. It was almost impossible to clean such a mess with only cold water and a dirty old rag.

Uncle John's new light system was not his own invention. Many others had been using it for quite a while. One evening the new light was installed. Uncle John fastened a tiny lightbulb of a bicycle lamp to the ceiling lamp of the living room. A wire connected it with the dynamo of Mrs. Van Dongen's old bicycle, which was placed on a support in the room. By pedaling on the bike the little lightbulb gave a shy and modest light, which was only a trifle better than the smoking wick. Still no one was able to distinguish an object clearly at a distance of more than a yard. Each one present — except Mrs. Van Dongen and aunt Henny — had to pedal for fifteen minutes. Mr. and Mrs. De Hoog always retired immediately after supper. There was often much fuss and friction about whose turn it was to play as "powerhouse", while Albert, the 15 year old son of uncle John and aunt Henny, always managed just to be out of the room before his turn came.

All with all the lighting problem remained and with even darker months ahead, this was no fun. Without light things seemed worse and they were already bad enough as they were.

Already around the middle of September the Nazi Rauter, S.S. Obergruppenfuehrer and General of the Police for occupied Holland, had ordered that "all loafers and loiterers on the streets would be picked up to work at the German defence." This news had been alarming in so far that to the Germans, every young man going to or coming from work, doing errands, visiting friends, etc. was considered a loafer. Thus the Germans always had an excuse for picking them up. In Waterdam things had remained remarkably quiet lately as far as forced labour was concerned. But at the end of October a drastic change suddenly took place. One morning huge posters were placed throughout the village ordering every man between 17 and 50 years to do his share for the "Organization Todt". Todt had been a German engineer, who was the architect of the Siegfriedlinie and Atlantikwall. He had also organized the defence works in the Western parts of Holland where Dutch men and youth were now forced to work. The poster summoned every man to report at 7 o'clock the next morning behind police headquarters.

The Waterdammers feared that one day this order would be given. It had been enforced in other towns weeks before. It was now a reality, the people were frightened. What should they do? — Go and work for the enemy against the cause of their own country? — Be a colaborator and perhaps even an indirect cause of extending this horrible war and occupation? — Not go then? — Stay home or go underground? But what kind of retaliation would the Germans device? — It was only a few days ago that the Nazi's had shot 29 people publicly on the Appollolaan in Amsterdam. This had been their vengeance for the assault on one of their officers. Now the Germans wanted 3,000 men from Waterdam to work for them. Suppose only a few showed up . . . Was it justified to ignore this order and endanger the lives of perhaps several others? The illegal papers warned the people in Holland over and over again not to give support to the Nazi's in any way. It was better to go into hiding. By now, however, it seemed as if half of Holland's popuation was living underground. There were the Jews, students, underground workers, the railroad employees, the officers of the former Dutch army . . .

Waterdam was a disturbed beehive. No one seemed able to make a decision, except for a few who had never shown too many scruples as far as obeying the German orders were concerned.

Dick van Dongen was determined that he would not go. He was hardly ever at home, for he was not safe there. The underground work kept him busy and he often slept at the home of a friend out in the country or on Doornbosch' farm. The German order did not mean anything to him personally. He knew he had to be careful and avoided appearance in public.

For Uncle John circumstances were completely different. He was forty-three years old, healthy, and robust. He had no excuses to offer, except that he did not want to. Yet he felt that he was a burden to his sister-in-law by staying home. Time and again her house had been under surveillance and it would not be fair to endanger the lives of this family. After all he was a guest in her house and he had to keep that in mind. But when he discussed the problem with his sister-in-law, Mrs. van Dongen would hear nothing of it. "Don't become a slave for those Nazi's for my sake," she said. "If John and Dick were home, I would forbid both of them to show up tomorrow morning." Yet Uncle John was not completely assured and so he started a 5 mile walk to consult Mr. van Dongen.

(to be continued)

Kerknieuws

CHR. REF CHURCH

Aangenomen

naar Belleville, Ont., G. Ringnalda te Lindsay, Ont.

DE REFORMED CHURCHES EN DE GER. OECUMENISCHE SYNODE

(ICN) — In verband met de in 1963 te houden Gereformeerde Oecumenische Synode nam de Synode van de Reformed Churches van Nieuw Zeeland het volgende besluit:

Dat de Synode aan de saamroepende kerk voor de Gereformeerde Oecumenische Synode voorstelt:

a. Stappen te ondernemen om de gereformeerde zendingen over de gehele wereld te coördineren in een Federale Raad met één hoofdkwartier;

Gronden:

1. Dit is nodig in verband met de gebiedende noodzakelijkheid het Evangelie in de wereld te prediken nu daar nog gelegenheid voor is;
2. De versnipperde en/of in elkaar grijpende ("overlapping") inspanningen op bepaalde terreinen vereisen dit;
3. De eenheid van het lichaam van Christus in het ware geloof vraagt er om, een eenheid die in de gereformeerde wereld niet aanwezig is, en die slechts tot stand kan komen door een organisatie als deze, die gegrond is op volledig Bijbelse beginselen en slechts deze wil bevorderen;

b. Alle zendingsspecialiteiten van alle leden-kerken uit te nodigen op de eerstvolgende samenkomst aanwezig te willen zijn;

c. Deze saamroepende kerk te verzoeken een rapport te zenden aan alle leden-kerken, waarin een overzicht gegeven wordt, zo nauwkeurig als binnen de korte tijd die beschikbaar is mogelijk is, van het zendingswerk van alle ledenkerken dat tegenwoordig in de wereld wordt verricht;

d. Dit rapport te baseren op een vragenlijst, die aan alle gereformeerde kerken wordt toegezonden, opdat de verstrekte inlichtingen zo accuraat zijn als mogelijk en toelaatbaar is.

DE HEIDELBERGSE CATECHISMUS 400 JAAR

(ICN) — In Duitsland zal in 1963 op verschillende wijzen worden herdacht dat het dan 400 jaar geleden zal zijn dat de Heidelbergse Catechismus werd uitgegeven.

Aan de Duitse P.T.T. is gevraagd voor die gelegenheid een bijzondere postzegel uit te geven.

Van 8—10 Juni zal in Heidelberg een speciale herdenking worden gehouden. De Evangelisch Theologische faculteit te Heidelberg zal aan dit jubileum bijzondere aandacht besteden.

Door de "Reformierter Bund" worden de gemeenten opgewekt ook in de gemeenten zelf dit feit te herdenken en door het moderamen van de "Reformierter Bund" zal ten dienste van de gemeenten een handleiding worden uitgegeven.

REPORT OF THE TWELFTH RALLY OF THE EDMONTON WOMEN'S LEAGUE, ALBERTA

For the first time in the history of the Edmonton Women's League we organized a Rally with an afternnoon and an evening meeting on Friday October 19th, 1962 in the First Christian Reformed Church in Edmonton. Mrs. H. Van der Heide, vice-president of the League opened the meeting at 2.00 p.m. A hearty welcome was extended to all ladies present, especially to Mrs. Ella Henry, our missionary speaker. We sang Psalter Hymnal 368 and Mrs. Vander Heide led in prayer.

Mrs. W. Dubois from Barrhead/Westlock read a part of Romans 10 and added a short meditation to it.

Then Mrs. Ella Henry was asked to speak to us. Mrs. Henry, a native of New Mexico, was dressed in the costume of her own tribe, the Navajo's. She told us from the work as missionary together with her husband in the Indian Field of New Mexico. How difficult it is for the people to break with their ancient confession and become Christians.

Together with the colour slides shown to us we got a fair idea how life is in New Mexico. We saw again how our prayer is needed for the mission. Mrs. Henry sang also a song in her native tongue.

Mrs. H. Goutbeek (from First Church) played then the organ in a musical selection from J. S. Bach: "Prelude and Fuga in E Major".

The discussion period followed.

Mrs. Fien De Jong from Edson was asked to do some declamations in the Dutch language. We all enjoyed listening to her. She chose from G. Waanders: "Mijn belijden". Lidy van Eysselstein: "Van de kleine Jezus en de buurvrouw" and from Willem de Merode: "Dialogue Mystieq".

The offering for the Navajo-Mission brought $85.16 in.

Mrs. Ella Henry closed in prayer after the singing of Hymn 462.

This afternoon meeting was attended by 116 ladies.

A delegate meeting was held with two delegates of each society present. We will try to be of more benefit to each other.

Soup and coffee was served for the out of town societies and for those who could stay from Edmonton itself. We were with 55 ladies.

The evening meeting was opened at 7.30 p.m. by Mrs. P. Van Rij, president with singing of Psalter Hymnal 378 and prayer.

The Roll-call showed all member societies present and we saw visitors also, even from La Glace.

We listened to scripture reading of John 8 and meditation by Mrs. W. C. Boelkins from First Church.

For the next item on the program we turned to men. Mr. G. Kamphuis played the organ while Mr. J. Cupido played violin in F. Schuberts: "Sonata in D Major". Then we enjoyed the trumpet of Mr. J. De Jong in John Hartmanns: "The Return" (arr. P. J. Molenaar) Mr. Kamphuis accompanied again on the organ.

The main item of this evening was the panel discussion with the topic: "The place of the Church in everyday life".

The moderator was Mrs. B. Nederlof (Third Church). The four panel members Mrs. W. Dubbeldam (Maranathe Church), Mrs. J. Kruis (Peers), Mrs. R. Schraa (Ottewell) and Mrs. D. Wiersma (First Church) discussed a few aspects of this topic, as "What is the Church for me, in my personal life?" "What is my duty, what must I do?", "What does the Church mean in our family life; as a congregation, in public life" etc. This was a really interesting and inspiring discussion.

A humorous point on the program was the then following declamation in English by Mrs. De Jong: "Rhymes from Childhood". Mrs. Van Rij thanked everyone who helped to make this day a success. We sang Ps.H. 476 with the trumpet joining in; Mrs. Nederlof closed in prayer thanking God for all His blessings. After that we sang the doxology.

Coffee and lunch was served to the more than 200 persons attending. We went home with joyful hearts strengthened by this day of Christian felowship.

Mrs. W. George Munnik,
League Secretary, Edmonton, Alberta

HAMILTON DISTRICT CHRISTIAN HIGH SCHOOL

Vrijdag 23 November j.l. was een grote dag voor degenen, die in Juni van dit jaar met goed gevolg het eindexamen hadden gedaan aan de Hamilton District Christian High School. Dit jaar waren het achttien studenten, hetgeen in vergelijking met de public high schools geen groot aantal is, maar toch een aanmerkelijke vooruitgang vergeleken met een jaar geleden.

De avond stond onder leiding van de principal, Rev. W. Van Dyk, en de plechtigheid vond plaats in de First Christian Reformed Church, of Hamilton, Ont.

Rev. A. De Jager van Toronto was de spreker, die in een gloedvolle rede de afgestudeerden op het hart bond, dat het er nu op aan zal komen hoe de studenten het geleerde in het leven zullen toepassen. Het is God die de toetssteen aanlegt en uitmaakt of wij al dan niet "Profitable Servants" zijn.

Vervolgens werden de gegradueerden aan de aanwezigen voorgesteld door de vice-principal, Mr. T. Ten Kate. Keurig gekleed in toga's verscheen de een na de ander op het podium, waar zij het diploma van de High School zelf, als wel het Diploma van het Ontario Department of Education uit handen van de voorzitter van de vereniging, Mr. J. Colenbrander van St. Catharines, ontvingen.

De avond werd opgeluisterd door zeer verdienstelijke zang van het High School koor onder leiding van Miss Betty Spoelstra.

Na afloop van de plechtigheid verenigden de gegradueerden met hun ouders, en met de teachers en het bestuur zich in het schoolgebouw voor een "social hour".

Een Calvin Scholarship werd aangeboden aan John De Vries, een Trinity College Scholarship aan Sarah Colenbrander en de Mathematical Congress Golden Pin aan Andy Kramer.

De kerk was nagenoeg geheel gevuld en er was grote dankbaarheid voor de vooruitgang die de school heeft mogen maken.

PEOPLE'S CHURCH IN TORONTO BETREKT NIEUW GEBOUW

(CNS) — De bekende People's Church in Toronto, Ont. is ten offer gevallen aan de ondergrondse. Het gebouw, dat bovendien reeds enige tijd te klein geworden was, heeft 34 jaar lang sterk de aandacht getrokken. Een nieuw kerkgebouw in een der buitenwijken van de stad is onlangs in gebruik genomen, bij welke gelegenheid ongeveer 2500 mensen het gebouw vulden.

De verhuizing zal, naar Dr. Oswald J. Smith verklaarde, geen invloed uitoefenen op de zendingsactiviteit van deze kerk.

Verleden jaar bracht deze gemeente een bedrag van $ 325.000 op voor het onderhoud van 350 missionaries overzee.

Dutch Christmas Tours

Boek nu op een van onze SPECIALE KERSTREIZEN onder deskundige leiding. Behalve Holland, bezoek aan Parijs en Londen.

U kunt kiezen uit de volgende vertrekdata:
13, 15, 17, 20 en 21 December.

Volledig reisprogramma op aanvraag.

Koops Travel Service

HET GROOTSTE NEDERLANDSE REISBUREAU IN CANADA

543 BRANT STREET — BURLINGTON, ONT.
Telefoon: Burlington NE 4-1813, Toronto: WA 2-6413.
Open 's avonds tot 9 uur, Zaterdags tot 6 uur.

TRAVEL OK TOURS
REISBUREAU
O. K. JOHNSON & CO., Limited
TORONTO, 697 Bay St., EM 6-9488
BARRIE, 107 Dunlop E., PA 6-6525
SARNIA, 131 N. Front, ED 6-6169

A CHRISTMAS GIFT SUGGESTION

L.P. RECORD WITH ENGLISH AND DUTCH SACRED AND SECULAR SONGS OF THE CHRISTIAN CHOIR 'NEW LIFE' ST. CATHARINES

Only $ 3.98

ORDERS AVAILABLE THROUGH
Mr. G. Bennink
22 Northdale Drive
St. Catharines, Ont.

Op deze foto zien wij Burgemeester Jackson tijdens de officiële opening van het nieuwe Bijkantoor van de Holland Life in Hamilton.

Op 5 December a.s. worden de burgers van Hamilton opgeroepen hun stem uit te brengen onder meer voor een burgemeester.

Bij het vragen van Uw stem moge ik het volgende onder Uw aandacht brengen.

Ik heb

Jarenlange ervaring in het leiden van de gemeenteraad. In een snel groeiende stad als de onze is deze ervaring van onschatbare betekenis. Deze ervaring stel ik gaarne wederom ter beschikking.

Stricte objectiviteit. Van een burgemeester mag worden verwacht, dat hij zich niet laat beinvloeden door enige groep. Ik word niet gedelegeerd door enige politieke partij, noch door enige religieuze beweging of door enig deel van de bevolking. Daarom kan ik geheel objectief en onafhankelijk zijn in de behartiging van gemeentezaken.

Waardigheid. Gdurende al de jaren van mijn ambtsperiode heb ik steeds getracht mijn plichten als burgemeester te vervullen met zulk een waardigheid en decorum, als naar mijn opvatting de burgerij van zijn burgemeester mag verwachten.

De NEDERLANDERS heb ik gedurende mijn jarenlange zittingsperiode steeds gesteund. Herhaaldelijk heb ik meer gedaan dan strikt noodzakelijk was, teneinde de naam van de Nederlanders als de allerbeste van onze burgers hoog te houden. Iedere gelegenheid heb ik aangegrepen om hun aandeel in de Canadese samenleving lof toe te zwaaien.

Deze gedragslijn wil ik blijven volgen en daarom vraag ik Uw volledige steun bij de verkiezingen van 5 December a.s.

LLOYD D. JACKSON.

GEEF UW STEM AAN
JACKSON VOOR BURGEMEESTER

Voor St. Nicolaas en Kerst

Pracht sortering Hollandse en Engelse boeken voor elke leeftijd.
Alle soorten Kinderbijbels, Psalmboekjes, Bijbels, Dagboeken, Christelijke Scheurkalenders, Psalter Hymnals, Grammofoonplaten, Christmas plays & programs, etc.
Catalogus gratis verkrijgbaar.

CHRISTIAN BOOK CENTRE
ANTON LAMMERS
36 Longwood Rd. N.
Hamilton, Ont.
Telefoon JA 2-1234
Open elke dag van 9 uur 's morgens tot 10 uur 's avonds.

Lambert Huizingh

Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits

Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282

139 Albert St.
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

GIVE A
Huguenot Cross
FOR CHRISTMAS

Silver:
Hanger
$ 2.— ¾ inch
$ 3.— 1 inch
$ 4.— 1½ inch
Chainlets $ 2.—
Lapel button $ 1.85
Tie pin $ 1.50, point protector 50¢

Also available in gold.

Gold plated:
Tie pin $ 2.—, point protector 50¢

Silver plated:
Teaspoon $ 1.50
Letter opener $ 4.50

Wall tile "Agnus Dei" $3.—.

Buy a Huguenot Cross. Help your local Christian School and the A.R.S.S.
They are available at your local agent, or write
"HUGUENOT CROSS CANADA"
Box 787
Rocky Mountain House, Alta.

EXPERIENCE COUNTS

There is no substitute for
EXPERIENCE

GERRIT BROOS has accumulated over 10 years' experience in Real Estate. My reputation for integrity, action and Real Estate knowledge, assures you of efficient, courteous ACTION.
Consult me in all your Real Estate and Mortgage matters.

G. BROOS
REALTOR
99 Centre Ave., Willowdale, Ont.
Tel.: 225-7400

A RESPECTED AND RELIABLE NAME IN REAL ESTATE BUSINESS. Member of the Toronto, Ontario and Canadian Association of Real Estate Boards.

Een jaar langer sparen . . .

De Heer Trompet is 5 jaar geleden met zijn gezin vanuit Nederland naar Canada geëmigreerd. En kwam te wonen in een klein plaatsje in Ontario, waar hij werk vond in een lasinrichting, want hij was lasser van beroep.

Het ging het gezin Trompet aardig voor de wind, vast werk en een goed loon, zodat men al gauw een 2e hands auto kon kopen en bovendien elke maand een klein bedrag kon sparen voor een eventueel "Down-Payment" voor een eigen huis.

Een jaar geleden echter kwam de heer Trompet, met zijn gezin op weg naar de Supermarket, door de gladheid van de weg met de auto in de greppel en sloeg 3 maal over de kop.

De heer Trompet kwam in het ziekenhuis met een gebroken pols en inwendige kneuzingen. Mevrouw Trompet brak haar rechter arm op twee plaatsen. Zoon Bill had een gebroken enkel en zware kneuzingen aan het linkerbeen. Dochter Sophie moest een operatie ondergaan aan haar neus en aardig gehecht worden voor snijwonden. Baby Trompet kwam er zonder kleerscheuren af.

GELUKKIG was de heer Trompet verzekerd voor Ziekenhuiskosten bij de Ont. Hosp. Ins. via zijn werkgever. HELAAS had mijnheer T. zich niet verzekerd voor Operatiekosten enz. De dokters-rekening kwam over de $ 500.00 en dit moest van de bank worden gehaald en de familie Trompet moest een jaar langer sparen voor het "Down-payment" voor een eigen huis.

Dit behoefde niet zo te zijn. Voor een bedrag van $ 8.50 per kwartaal had het gezin Trompet verzekerd kunnen zijn voor Operatiekosten en voor $ 3.00 per kwartaal had men verzekerd kunnen zijn voor Doktersbezoeken in het ziekenhuis en Röntgenfoto's. Dan waren al deze dokters-rekeningen betaald geworden.

Bent U ook nog niet verzekerd tegen dergelijke onkosten? Voor $ 8.50 of $ 11.50 per kwartaal kunt U toch deze risico's zelf niet dragen? Vraagt per omgaande ons uitvoerig inlichtingen-boekje door onderstaande coupon in te vullen en op te zenden.

Christian Reformed Church Co-operative Medical and Hospital Society
BOX 473 — HAMILTON, ONT.

Zend ons per omgaande inlichtingen over Uw verzekerings plan.

NAAM: ....

ADRES: ....

Uitsluitend voor inwoners van Ontario.

Voor de Farmers

Een Robot Ploegt het Land

In "De Gids", orgaan van het Christelijk nationaal Vakverbond in Nederland, van 13 October j.l. stond onderstaand verslag, hetwelk onze farmers — en misschien ook nog wel anderen — zal interesseren. Wij nemen het in zijn geheel over.

Sedert korte tijd beweegt zich in de omgeving van Herkingen op Goeree-Overflakkee een vreemd soort landbouwtrekker over het stoppelland. De tractor heeft niet vier, maar slechts twee wielen. De dieselmotor en de daaromheen gebouwde bedieningsapparatuur staat enigszins schuin achterover. Met zichtbaar gemak scheurt het gevaarte een ploeg door de vruchtbare klei van Goeree. Telkens trekt de machine een scherpe, kaarsrechte voor door het land.

De oppervlakkige toeschouwer zou hier niets bijzonders aan ontdekken. In deze tijd van het jaar kan men in onze landbouwgebieden immers tientallen tractoren een ploeg door het land zien trekken?

De man op de tractor draait, aan het eind van de akker gekomen, zijn machine om zoals de boer eeuwenlang zijn paarden keerde vlak vóór de sloot.

De ploegmachine uit Herkingen keert evenwel n i e t. Aan het eind van de akker zwenkt zij een voorbreedte naar rechts, stopt een seconde en begint terstond weer de volgende voor in tegenovergestelde richting te trekken.

Het ploegen wordt de bedienende man op deze wijze dus wel erg gemakkelijk gemaakt.

De bedienende man? Hij is er niet! Vanmorgen heeft hij de ploegmachine naar het land gereden en daar ingesteld. Toen is hij weggegaan.

Sedertdien wentelt de ploegmachine de grond alléén om; het stoppelland verandert in losse aarde, toegankelijk voor lucht en vorst. Maar op het land is geen mens te zien. Er is alleen het grommen van de dieselmotor en het eigenaardige geluid van losscheurende aarde.

De ploegrobot werkt! De enige in Nederland, de enige vol-automatische ploeg ter wereld.

Enige tijd geleden kwam een Engelse ingenieur, specialist op het gebied van landbouwwerktuigen, dit wonderlijk technisch produkt bekijken. Hij had er iets van gehoord. Hij liet zich alles uitleggen. Maar hij wilde niet geloven dat het kón.

Deze Engelsman was één van de velen, die de automatische ploeg moest zien werken, voordat hij overtuigd was . . .

Meccano-model

De uitvinder van deze wonderbaarlijke landbouwmachine is de heer Corn. Sieling, tot voor kort landbouwer in Meliszand en nu adjunct-directeur van de Landbouwwerktuigenfabriek De Lignie in Herkingen op het eiland Goeree Overflakkee.

De heer Sieling had reeds vaak nagedacht over doelmatige landbouwwerktuigen. Wanneer hij zijn idee voor een automatische ploeg voor het eerst gestalte heeft gegeven?

Een jaar of vier geleden had hij een meccano-model gebouwd, heel eenvoudig natuurlijk, maar wel met eigen voortbeweging en electrische installatie.

De eerste problemen kwamen er toen al uit. Pas daarna heeft Lignie een model van ongeveer 75 cm hoog vervaardigd.

Dit exemplaar was in staat, zand te ploegen. Het was dit model, zegt de heer Sieling, waarmee ik het vertrouwen kon wekken van mensen, die bij de financiering van het ontwikkelingswerk wilden helpen. Vorig jaar is dan ook het eerste model op ware grootte gebouwd.

Mogelijkheden

Heeft het Instituut voor Landbouw rationalisatie in Wageningen er reeds een oordeel over gegeven?

Niet definitief, zegt de heer Sieling. Wel hebben enkele deskundigen uit Wageningen de automatische ploeg met grote belangstelling "bekeken". Wij wachten echter met het verzoek om een definitief oordeel tot er een gewoon produktiemodel is, gereed voor de gewone verkoop.

Over de verkoop gesproken, wat denkt u van de prijs?

De heer Sieling aarzelt: nog moeilijk te zeggen in dit stadium. Vast staat in elk geval, zo meent hij, dat de prijs zodanig moet zijn, dat de automatische ploeg de boer voordeel oplevert.

Kun je met deze trekker ook ander werk doen?

Met het exemplaar dat nu is ontwikkeld niet. Het is wel mogelijk, een machine te ontwerpen, die ook voor andere trekdoeleinden kan worden gebruikt. Maar ik betwijfel, of dit voor de boeren aantrekkelijk is, want de tijd van de grootste trekkerbehoefte valt voor een groot deel juist in de tijd van het ploegen.

Tenslotte zei de heer Sieling, dat het hem in principe mogelijk lijkt, ook nog andere landbouwwerkzaamheden volledig te automatiseren. Hij denkt hierbij aan het zaaien.

Maar zover zijn we nog niet, besloot hij lachend. Eerst zullen wij nu een bescheiden produktie van de automatische ploeg moeten beginnen.

De techniek

De automatische ploeg bestaat voornamelijk uit een dieselmotor, gemonteerd op een frame met twee wielen, een hydraulische aandrijving en en stuurschuif, twee ploegeenheden en twee voelers.

Een van de twee wielen loopt in de voor; in het vervolg van deze uiteenzetting zullen wij daarom dan ook dit wiel het "voor-wiel" noemen. Uiteraard niet in de zin van voorwiel in tegenstelling tot achterwiel, maar in de zin van het wiel, dat in de reeds geploegde vore of voor loopt.

Een schottenpomp wordt aangedreven door de dieselmotor. Deze pomp voert de olie naar twee hydromotoren met vertragingskasten, waardoor de beide wielen worden aangedreven.

De besturing geschiedt door een speciaal ontworpen stuurschuif, die de volgende functies heeft: het starten en stoppen van de beweging, de besturing en de omkering van de beweging.

Wanneer met de ploeg op de weg wordt gereden, wordt deze stuurschijf via een handle door een meerijdende man bediend. Wanneer echter de ploeg volledig haar eigen weg moet zoeken, wordt de stuurschijf geheel automatisch bediend, door middel van een elektrische voorstuurschijf.

De hydraulische uitrusting omvat ook het olie-reservoir met filter en veiligheidsventiel.

Precies in het midden van de trekker worden de beide ploegen gemonteerd en wel zodanig, dat zij in het midden van de trekker hun gezamenlijk draaipunt in het horizontale vlak hebben.

Een vernuftig mechaniek regelt het werk van de ploeg. Aan de as van het voorwiel van de ploeg zijn voelers gemonteerd, kleine wieltjes aan een zwaaistang, die de te maken baan als het ware aftasten en aan het eind van de akker bij sloot, greppel of voor de machine doen stoppen, waarna de wielbeweging wordt veranderd en de achterste ploeg wordt ingesteld, zodat de volgende vore naast de eerste wordt gelegd. De machine maakt dus geen slag om, maar gaat in tegengestelde richting terug.

Aan de kant van het nog ongeploegde land steekt een horizontale staaf uit de machine, die aan een schakelaar is gekoppeld. Als deze staaf wordt bewogen door welk obstakel ook, dan wordt het contact verbroken. Als de boer dus ergens op het land een stokje in de grond steekt, zal de machine stoppen, zodra de uitstekende staaf met het stokje in aanraking komt.

Er kan nog allerlei geperfectioneerd worden. Leverbaar bijv. is een regenmeter, die de machine laat stoppen na een bui van bijv. 3 mm. Leverbaar zijn ook ploegen met meer dan twee ploegscharen.

Uiteraard zal de machine op de duur met nog meer snufjes worden toegerust. Het bestaan van de huidige apparatuur opent echter het stellige uitzicht, dat op de duur zeker op de grotere boerenbedrijven nog minder mankracht nodig zal zijn, omdat het zware werk door machines wordt overgenomen.

B.B.

Goedkoop
Verfafneemmiddel

Het verwijderen van oude verf kan een langdurig en vermoeiend werkje betekenen. Maar ziehier hoe Gillett's Lye U daarbij kan helpen tegen een fractie van de kosten van in de winkel gekochte "paint removers".

Los een blik Lye op in een quart water. Roer in een andere kom of pan 4 flink volle lepels maizena of bloem door 2 quarts water. Giet dit mengsel dan heel langzaam bij de Lye-oplossing, onder voortdurend roeren, zodat U een dikke gladde pasta krijgt. Doe rubber handschoenen aan om Uw handen te beschermen en breng de pasta aan op de te "ontverven" oppervlakte, in een dikke en gelijkmatige laag. Bedek niet meer dan een klein deel tegelijk en schrap zodra het smeersel droog begint te worden, dit af met een stopverfmes. De oude verf komt dan tegelijk mee af. Voor talrijke andere tijd- en geldbesparende handige wenken vrage men een gratis 60 pagina's groot boekje aan bij: Standard Brands Ltd., 550 Sherbrooke Street West, Montreal. (Advertentie)

Wereldraad bouwt dorp in Perzie

(ICN) — De aardbeving in september verwoestte 180 Perzische dorpen, waarbij 11.300 mannen, vrouwen en kinderen de dood vonden onder de massieve modder-stenen muren van hun eigen huizen.

In het plaatsje Esmatabal werden 95% van de huizen verwoest, maar slechts 43 van de 1500 inwoners kwamen om het leven. De vele overlevenden dankten hun leven aan de late zonnewarmte. Ze zochten de koelte door op de daken van hun huizen te gaan slapen en zo stortten hun huizen ineen beneden hen, in plaats van boven op hen.

De Wereldraad van Kerken heeft dit plaatsje geadopteerd en plannen gemaakt om een geheel nieuw dorp te bouwen. Architecten en andere medewerkers hebben zo hard mogelijk gewerkt en de plannen zijn dan ook binnen de kortst mogelijke tijd gereed gekomen. Er is als het ware een wedren met het weer ontstaan. De winter is n.l. buitengewoon vroeg ingevallen en in oktober braken de eerste stortregens over de daklozen los, terwijl in de bergen reeds lichte sneeuw viel, die niet meer wegsmolt en als een witte bedreiging voor de duizenden, die geen bescherming hebben voor de regen en de koude, bleef liggen.

In de eerste 48 uur van deze koude-golf zijn in het aardbevingsgebied reeds 3 kinderen van koude omgekomen. De mensen kruipen vanuit de bergen terug naar de gevaarlijke ruines van hun verwoeste dorpen om althans enige beschutting te vinden en stellen zich hiermede aan nieuwe gevaren bloot. Uit Engéland is een zending speciaal voor de winter geprepareerde tenten overgevlogen in een dramatische poging om het leven van 200 dakloze gezinnen te redden.

"World Wide Travel Service"

300 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlands reisbureau in Toronto.

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.

Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.

ADRIAAN LIMBERTIE
's avonds HI 4-8280

ME 5-5661

Holland Construction Co.

Wolverton Rd.
GRIMSBY, R.R. 1

Phone
WH. 5-4012

Speciaal in Greenhouse Constructie

en aanbiedingen van nieuw cedar of redwood materiaal voor zelfbouwers, tevens Hotbedsash, Putty & Nails enz.

KOOP NU GOEDKOOP GREENHOUSE GLAS

Alle goede dingen in drieën

- **De Nederlanden** van 1845.
- The Commercial Life Assurance Co.
- The Halifax Insurance Co.

(Canada's **oudste** verzekeringsmaatschappij)

Bij deze 3

bent U voor **al Uw verzekeringen** veilig onder dak

Hoofdkantoor: 1303 Yonge St., Toronto. Tel. WA 5-4144

WIJ HEBBEN WEER EEN AANTAL LEUKE BOUWPLATEN IN VOORRAAD ! !
Wilt U er gaarne een GRATIS voor Uw kinderen ontvangen? Zendt dan omgaand Uw naam en adres aan: Commercial Life, 1303 Yonge Street, Toronto.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B., Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt.

ONZE UITGEBREIDE LIJST

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
Het geheim van de ware humor is te leven in de vreugde van Christus. In dit boekje wordt gepoogd dit aan de lezers duidelijk te maken.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
Gelovigen maar ook ongelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

HERLEEFD VERLEDEN, door Prof. A. Sizoo.
Een boekje over de Grieks-Romeinse oudheid dat de aandachtige lezer een beter begrip zal bijbrengen van de wereld waarin wij thans leven.

JOHANNES CALVIJN INSTITUTIE
Een verkorte en toch zo getrouw mogelijke weergave van Calvijn's Institutie, welke in 1536 voor het eerst werd gepubliceerd in het Latijn en daarna in verschillende talen en vormen is verschenen.

DE APOCRIEFE BOEKEN, deel 2, 157 bladzijden.
De Apocriefe boeken zijn voor velen onbekend en moeten natuurlijk onderscheiden worden van Kanonieke, welke door Goddelijke inspiratie geschreven zijn. Toch is het interessante literatuur.

HET CALVINISME (Stonelezingen), door Dr. A. Kuyper.
Iemand die het Calvinisme wil leren kennen mag niet nalaten deze "stone lezingen", die door Dr. Kuyper in Princeton (Amerika) in het jaar 1898 gehouden zijn, te bestuderen.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

LUTHERS WERKEN
Luthers werken zijn niet erg bekend en toch zo erg belangrijk. Ds. Impeta geeft in dit boekje de vertaling van: "De Babylonische gevangenschap van de Kerk", "Brief aan Paus Leo X" en "De vrijheid van een Christen".

MENSEN RONDOM JEZUS, door Dr. J. H. Bavinck.
Op buitengewone begaafde wijze geeft Dr. J. H. Bavinck in dit boekje een psychologische tekening van figuren uit het Nieuwe Testament, die met Jezus in aanraking kwamen.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

HEL EN HEMEL VAN DACHAU, door Ds. J. Overduin.
Een boekje waarin de verschrikkingen van het concentratiekamp Dachau gedurende de tweede wereldoorlog worden beschreven, maar waarin vooral ook uitkomt de heerlijkheid van een onwankelbaar geloof in God, zodat het hemelleven reeds aanvangt temidden van Helse tyrannie.

KAART VAN KERKELIJK NEDERLAND, door Dr. C. N. Impeta. (Beschrijving van verleden en heden der Remonstrantse Broederschap.)
Ds. Impeta geeft in dit boekje een objectieve beschrijving van de meer dan 50 kerken in Nederland. (Geschiedenis, grondslag, organisatie enz.) Een zeer interessant boekje voor meelevende kerkmensen.

OOK U SPREEKT GRIEKS EN LATIJN, door Prof. Dr. A. Sizoo. (Hoe Griekse en Latijnse worden in de Nederlandse taal zijn opgenomen.)
De Nederlandse taal bevat heel wat z.g.n. geïmporteerde woorden. waaronder ook Grieks en Latijn. Dr. Sizoo schrijft hierover op boeiende en populaire wijze en heeft het zodoende gemaakt tot een leerzaam boekje.

DE JEHOVA'S GETUIGEN EN DE BIJBEL, door Ds. H. J. Spier.
Een gesprek met Jehova's getuigen schijnt voor velen moeilijk te zijn. Het is ook beter het te vermijden, tenzij men goed op de hoogte is wat Gods Woord ons leert ten opzichte van hun dwalingen. Dit boekje is een uitnemende gids.

VAKBEWEGING EN MAATSCHAPPIJ, door Dr. W. Albeda.
Mensen die hier actief zijn in de "Labour Organizations" kunnen nog wel wat leren van dit boekje.

KLIMATOLOGISCH, door G. Th. Rothuizen.
Een verzameling gedichten naar thema.

DE WELEERWAARDE HEER, door Ds. M. E. Voila.
Mensen die gezonde humor kunnen waarderen houden van de boeken van Ds. Voila. In de regel gaat het over belevenissen van Dominees en kerkmensen.

BILDERDIJK, door Martien J. G. De Jong.
Een bibliografie over Bilderdijk, die een van de geleerdste mannen was van zijn tijd, en leefde in de dagen van het Réveil. Dit boekje geeft behalve een levensbeschrijving tevens een indruk van zijn voornaamste werken.

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS
Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put again the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS
Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON
Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST
Dr. F. B. Meyer. A Clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN
Ruth Gordon. The Personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.